ANUL X — Nr. 51

Ctitor: MIHAIL POLIHRONIADE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bd. Carol I Nr. 4

TELEFOANE

Direcţia:	3.31.13	Administ.	3.31.09
Secret.	3.31.10	Publicitate şi abonamente	3.31.09
Redacţia	3.31.14		
Sport	3.31.14	Depozitari	3.31.24
Provincia	3.31.10	Tipografia	4.84.48

Director: PAVEL COSTIN DELEANU
Prim-redactor: CRIŞU AXENTE

AXA

6 8 PAGINI 3 LEI

Miercuri 8 Ianuarie 1941

ABONAMENTE:

IN ŢARĂ:		IN STRAINATATE:
3 Luni	Lei 250	In raport cu tariful poştal şi valuta.
6 „	Lei 500	
1 an	Lei 1.000	
Instituţii de stat şi particulare	3.000	

Cont. cec. 1304. Căsuţa poştală Nr. 5
Taxă de franc plăt. în numer. conf. aprob.
Dir. gr. P. T. Nr. 3101/604 din 1940.

ZIAR DE LUPTA POLITICA, DOCTRINA LEGIONARA, INFORMAŢIE ŞI REPORTAJ

Regele Legionar

de CRIŞU AXENTE

Citind cu satisfacţie rândurile d-lui Domenico Bevilaqua din „Gazeta del Popolo della Sera" despre Regele nostru, gândurile ne-au alunecat, în aceste zile de sărbătoare a familiei şi a cerului, la icoana iubitului nostru Rege tânăr Mihaiu I.

Noi nu suntem curteni. Mărturisim rar, dar mărturisim până la moarte.

Mărturisim cinstit cu tot sufletul nostru.

De aceea îndrăsnim să scrim şi acest articol, fiind convinşi că nu vom fi luaţi de către nimeni drept aceia, care, pentru a place sau pentru a câştiga onoruri, au tămâiat cu toate candelele aprinse un portret de stăpân.

Cu noi legionarii se petrece cu totul altceva.

Regele Mihaiu I este în Noi. Este în rasa, în instinctul de viaţă, în legile supreme ale fiinţei noastre şi deci ale Naţiunei eterne.

Nu ne uităm la El ca la cineva în afară de noi ca persoană, şi abstract de viaţa noastră, ca instituţie.

Ci ne este drag, căci este al nostru. Ne găsim sufletul şi speranţele noastre în El.

Şi Il iubim mult de tot, aşa de drag şi de tânăr cum este El crescut între noi şi mângâiat de toate nădejdile noastre de pe vremea când eram în lagăre şi când spuneam, ştiind că ne înţelege pe ascuns, că are un suflet curat şi neatins de păcatele vieţii: El va fi Regele nostru, Regele legionar. Pentru sufletele noastre şi pentru biruinţa politico-istorică a rasei româneşti în Carpaţi, ne trebueşte un Rege tânăr şi curat în spirit.

Incă de pe vremea când eram mai tineri fiinţa Lui a crescut printre noi ca pomul din grădină.

Il urmăream prin portrete încet, încet cum creşte, cum merge, cum se duce la şcoală şi l-am văzut deodată cum a crescut ca un brad şoptindu-ne: „De ar împlini odată 18 ani"!

Am ştiut apoi cum sufletul Lui a mers dela sine însuş, către încleştata noastră revoluţie, simţeam prezent în El instinctul marilor direcţii naţionale şi auzeam poveşti cu o svastică.

Ştiam că este atras de adevăr, de firesc şi de simplu. Ştiam că refuza prin instinct lucrurile urîte.

L-am aşteptat cu mister şi cu credinţă.

Iată-L acum Regele nostru aşa cum L-am dorit.

Căci iată:

El este Regele iubit şi consimţit al unui popor care, într'un moment al prefacerii istorice şi spirituale a lumei, reprezintă pe plan politic o mare revoluţie în Sud-Estul european, iar pe plan spiritual reprezintă proporţii unice de neegalată splendoare a concepţiei.

Alţi regi, mult mai mari în aparenţă, sunt regii unei lumi care apune.

El este Regele unei lumi care se naşte din adâncuri de nepătruns, care se încheagă şi se ridică din haos sub ochii noştri.

Este Regele primului triumf istorico-politic al rasei autentice româneşti pe pământul ţării.

Sub Ştefan cel Mare a mai fost un triumf al rasei româneşti.

Dar numai pentru Moldova.

Au mai fost şi alţi Domni care personal, prin structura lor individuală, au mai reprezentat rasa românească.

Dar Ei nu au putut da o stare colectivă de trăire adâncă românească ca Ştefan cel Mare.

Dela acesta, rasa românească, luată ca valoare colectivă, nu a mai acţionat.

Incepând dela Fanarioţi, ea a fost decimată în elita conducătoare şi înlocuită cu o clasă de sânge corcit, care a ciripit româneşte şi care timp de sute de ani a dat direcţia spirituală Naţiunei.

Din acel moment, accentuat cu năvala iudaismului, rasa românească autentică, nobleţea sufletească autohtonă şi marile impulsuri ale geniului de creaţie spirituală şi politică ale românismului s'au risipit, s'au subţiat şi au murit.

Au mai răbufnit pe ici, pe colo, cu un Tudor, cu un Jianu, cu haiducii.

Dar nu ca acţiuni, ci ca reacţiuni repede înăbuşite şi rămase doar romantice prin gest. Garda de Fier a fost ultima redută după care s'a mai aruncat românismul, pentru ca să mai învingă cu o ultimă desperare.

A învins.

N'ar fi putut învinge însă, fără sufletul ardelean. Acest suflet ardelean a trăit mereu pe mari poziţii de luptă.

El nu a fost atins nici în sânge, nici în nerv de amestecul de rase, de haosul etnic operat în clasa conducătoare din Vechiul Regat.

Sufletul ardelean a rămas proaspăt şi dur, cu instinctul just, şi numai el a putut înclina balanţa.

Prin încorcirea sângelui şi mentalitatea sclavului liberat, s'a întârziat biruinţa legiunii.

Aci este explicaţia dramei ei măreţe, faptului că s'a lovit de trădare, că a învins atât de târziu.

Ea a purtat pe umerii ei, neînţelegerea şi slăbiciunea sufletelor celorlalţi.

Biruinţa ei are deci semnificaţia apoteozei calvarului împlinit. Invingătoare, nici nu putea fi altfel, ea străluceşte de o neînchipuită frumuseţe morală.

Dar a fost minus cinci.

Şi astăzi încă, din aceleaşi cauze, este neînţeleasă de o parte din poporul românesc.

Adică tocmai de partea putrezită, sau rămasă fără reacţii sufleteşti care vrea România Mare când aplaudă la revistă, dar care fuge de concentrare, îi este frică de războiu şi nu dă automobilul la rechiziţie.

Marea misiune de salvare a sângelui şi a sufletului românesc, de repunere a poporului întreg pe vechea lui esenţă, pe legendara vitejie a celor zece mii care au murit la Valea Albă pentru Moldova, această înaltă onoare istorică aparţine Regelui nostru alături de Revoluţia Legionară.

Iată drumul unei lupte biruitoare pe care împreună o vom purta.

(Continuare în pag. 5-a)

Suflet social

Trecutele regimuri politice au considerat periculoasă orice mişcare de revendicare a categoriilor sociale nevoiaşe.

Uneori pentrucă revendicările manifestate reprezentau un atentat direct la rentabilitatea capitalului, sau la îmbogăţirea celor avuţi, alteori pentrucă rezolvarea cererilor celor nevoiaşi ar fi incomodat sau ar fi reclamat o oarecare preocupare din partea stăpânilor.

Şi, vezi bine — şi una şi alta însemna o sarcină, pe care atotputernicii zilelor de atunci nu înţelegeau să şi-o asume. In sinistra lor situaţie, conducătorii Statului până la data biruinţei legionare, solidari cu toţi aceia care semănau distrugerea, îşi consumau atotputernicia nepăsători şi neimpresionaţi de necazul care rodea sufletul Neamului la rădăcinile lui. Nepăsători în cazurile mai fericite, pentrucă, dacă li se cerea, ei înşişi deveneau unelte de mişelnică distrugere.

Toată lumea îşi aminteşte de drama trăită de populaţia muncitorească dela Lupeni, într'unul din anii daţi prin nenoroc unei guvernări democratice.

La Lupeni, în 1938, muncitorii ameninţau cu o grevă, în urma măsurilor luate de întreprindere pentru concedierea unei părţi dintre ei. Concedierea era justificată de reducerea putinţei de plasarea cărbunilor, datorită introducerii păcurei la c.f.r.

Muncitorii însă, cu un spirit de abnegaţie, de jertfă, neîntâlnit la nici una din celelalte categorii sociale din Ţară, au cerut întreprinderii să nu concedieze pe nimeni, ci să obţină reducerea dorită şi justificată a sarcinilor prin reducerea numărului zilelor de lucru pe săptămână.

Minerii voiau să muncească toţi şi să câştige toţi. Cât de puţin, dar să poată toţi astupa gurile flămânzilor de acasă.

Inţelegători în faţa neputinţei întreprinderii, ei nu au ridicat nici ameninţări, nici blesteme, nici pumni.

Legaţi în viaţă şi în moarte prin solidaritatea muncii lor de răscolitori ai bogăţiilor din beznele adâncurilor, minerii au dovedit un suflet social care ar fi trebuit să tragă să îndioşeze pe cei cărora li se cerea atât de puţinul din care ei voiau să-şi asigure cea mai amară, dar plină de mândrie viaţă.

Si totuşi, întreprinderea dovedea imposibilitatea soluţionării cerinţei lor.

Minciuna şi ura care despărţeau pe muncitori de întreprindere trebuia să rămână cât mai nealterată, pentrucă pe temeiul ei să-şi întindă dominaţia „permanentul" şi „fiescul" conflict dintre clasele sociale. Numai păstrându-se cât mai complex acest conflict se asigura rentabilitatea profesiunilor de capitalişti şi de îmbogăţiţi conducători de Ţară, deopotrivă exploatatori mişelnici ai muncii altora.

La Lupeni, mânaţi de suflul mândriei şi al onoarei, muncitorii nu au cedat şi era să izbucnească greva.

Situaţia a ajuns să fie cunoscută de Ministerele Muncii şi de Interne ca „marea revoltă a muncitorilor comunişti dela Lupeni" şi a fost difuzată prin presă peste toată Ţara.

Iar soluţia ne-o amintim şi astăzi cu strângerea de inimă a celui lovit prin mişelie. Batalioanele de jandarmi au fost puse să închidă în sânge manifestaţia sudentre a celui mai curat suflet social.

Ion Pupeza

Ministrul şi rudele lui...

„The society" în lumina fulgerului

UN REPORTAJ SCRIS IN EXCLUSIVITATE PENTRU „AXA"
de KARL-ERIK LUNDSTROEM

Un atac de noapte al aviaţiei germane deasupra Londrei

Mulţi prieteni, chiar bine intenţionaţi, ai Imperiului se plâng de surprinzătorul fapt, că familiile din bătrâna Anglie, care conduc politic ţara aceasta, sunt atât de strâns legate de marii prinţi ai imperiului lui Mammon. Cartea istoricului Haxey şi numeroasele declaraţii ale patrioţilor englezi nu izvorăsc din pasiunea de a critica, ci sunt expresia unei griji chinuitoare şi adânc simţite. Oamenii aceştia nu înţeleg, cum o mână de bogătaşi nechibzuiţi hotărăsc de soarta întinsului lor imperiu, şi nu-şi pot închipui cum atâtea milioane de oameni, cari locuesc pe întinsul imperiu britanic rabdă de atâta timp o situaţie atât de apăsătoare. Şi pentrucă vor să salveze ţara măcar în ultimul moment, ridică vălul de pe chipul îmbrobodit de atâta vreme al realităţii.

Sir John, marele businessman

Nu se ştie încă destul cât sunt de strânse legăturile dintre diverşii preşedinţi de cabinete de după războiu şi industria engleză de armament. E de ajuns să cităm pe Bonar Law, Baldwin şi Neville Chamberlain. Dar nu

D. Churchill îşi numără zilele

numai aceste personalităţi atât de marcante sunt reprezentantele unor certe interese capitaliste, ci şi ajutoarele lor imediate, membrii cabinetelor lor. Marile firme engleze de armament au ştiut să se facă reprezentate în Parlament şi mai ales în ministere, de gentlemeni, cari cu puţin mai înainte fuseseră directori sau membri în consiliile lor de administraţie. Spre exemplu, actualul ministru de interne, Sir John Anderson, a fost chemat în parlament, realegându-se în 1938, ca reprezentant al universităţilor scoţiene. Bărbatul acesta, azi în vârstă de 58 de ani, era considerat de multă vreme ca o personalitate foarte remarcabilă. Anderson, care exercitase încă înainte de războiu controlul de stat asupra unui întreg şir de societăţi de asigurare, a fost timp de zece ani, până în 1932, subsecretar de stat permanent în ministerul de interne britanic şi apoi guvernator al Bengalului. Un scriitor englez îl descrie astfel: „Printr'o lege excepţională (Emergency Powers Ordinance), Sir John deveni despotul stăpânitor al Bengalului. Peste 7.000 de membri şi partizani ai congresului fură arestaţi atunci. Mii de bărbaţi şi femei fură aduşi atunci în lagărele de concentrare. Plin de experienţă proaspătă, Sir John se întoarce în 1937 în Anglia şi i se încredinţează într'un timp record, posturi importante. Fu ales în acelaş timp în consiliul de administraţie al uzinelor Vickers, în trustul chimic şi Midlandbank. In Februarie 1938 devine deputat, iar în Noemvrie este în sfârşit chemat în cabinet. „Vickers şi alte societăţi, cu care Sr John era atât de strâns legat, nu au înregistrat un profit tocmai mic după intrarea unui membru al „Boards of Directors" al lor în cabinetul britanic. Dividendele întreprinderilor Vickers au crescut de atunci la fel ca şi acelea ale „Baldwin's Ltd", cu care erau în strânsă legătură. Ele atingeau în 1933 4 la sută, în 1935 8 la sută, — cu un „bonus" (primă) de 50 la sută, în 1936 şi 10 la sută în 1937. In Martie 1938, câştigul net realizat de această societate, al cărui capital pe acţiuni atinge 17.000.000 lire sterline, era de 1.300.000 lire sterline.

Membrii înaltei aristocraţii îşi schimba numele

Nobila constituţie engleză are particularitatea că titlul de nobil propriu zis este purtat numai de membrul cel mai în vârstă al familiei respective şi că dacă familia are mai multe domenii, fraţii poartă nume diferite. Există şi un fel de ierarhie printre titlurile de stăpânire ale uneia şi aceleiaşi familii. Pentru a ilustra acest fapt să luăm ca exemplu pe fostul ministru de externe al Angliei, lordul Halifax. Când a intrat în Camera Comunelor, ca deputat conservator, acum 15 sau 20 de ani, se numea simplu Mr. Wood. Acest Mr. Wood a devenit în 1926 şi a fost până în 1931, lord Irwin, vice rege al Indiei, pentru a fi azi vicontele Halifax. Fiul lui Halifax, Charles se numeşte din nou Mr. Wood şi dacă Dumnezeu şi regele îi vor fi favorabili, va primi şi el mai curând sau mai târziu un alt nume împreună cu un titlu dat de Majestatea Sa. In modul acesta se împletesc legăturile particulare ale membrilor înaltei aristocraţii engleze. Cazul lui Churchil, Lloyd George, Baldwin şi Chamberlain, la cari nu a intervenit nicio schimbare de nume în cursul carierii lor politice, constitue în Anglia excepţia, regula o formează ceilalţi. Sir Erik Drummond era cunoscut de mai mulţi ca secretar general al Ligii Naţiunilor dela Geneva. Deveni apoi ambasador britanic la Roma şi se numi de atunci lord Perth; tot astfel ministrul coloniilor William Ormsby-Gare deveni, după moartea tatălui său, la 30 Maiu, lord Harlech. Mai sus numitul fiu al lordului Halifax, Mr. Charles Wood a luat în căsătorie o lady Primrose, ai cărei părinţi se mai chemau încă Rotchild. Rotchilzii erau dealtfel cumnaţi cu primul ministru britanic Roseberry şi trebue să amintim că un urmaş al familiei de bancheri judaici, Montague, poartă azi titlul de lord Swaythling şi că urmaşul familiei negustorului de măsline Samuel — Samuel a înfiinţat societatea Shell — joacă azi ca lord Bearstead un rol influent în societatea engleză.

Camera Comunelor, o adunare de rubedenii!

Parcurgând genealogia membrilor din Camera Comunelor, constatăm că cel puţin 150 de deputaţi sunt înrudiţi direct sau indirect. Gradul de rudenie cu membrii din cercurile conducătoare este pentru noul politician prima condiţie a succesului. Dintre personalităţile conducătoare engleze de azi sunt încuscrite sau înrudite indirect: Preşedintele consilului de miniştri, Churchill, ministrul Indiilor Zetland, ministrul instrucţiunii de la Warr, Sir Samuel Hoare, ministrul de războiu Oliver Stanley, fostul ministru de externe, Lord Halifax ca şi fiul său Sir Charles Wood, fostul ministru de marină Duff Cooper, ministrul sănătăţii Elliot, fostul ministru al apărării Inskif, ministrul fără portofoliu Earl Winterton şi fostul ministru al coloniilor Amery. Acesta este până acum nemaivăzut în alte ţări şi dacă am vrea să reprezentăm în amănunt legăturile dintre cei numiţi ar trebui să scriem volume. Deaceea vom sublinia aici numai pe scurt câteva cazuri.

Familia Derby este una din cele mai bogate din Anglia. Actualul Earl of Derby, al 17-lea purtător al titlului său, a fost membru în Camera Comunelor de la 1892 la

(Continuare în pag. 4-a)

Moştenirea dela 6 Septemvrie 1940

Situaţia pe care a moştenit-o regimul legionar în toate sectoarele vieţii de Stat este deadreptul sinistră!

Tabloul prezentat de generalul Antonescu, care redă în culori realiste această situaţie, ar trebui tipărit şi răspândit în zeci de milioane de exemplare, pentrucă şi ultimul copil din ultimul cătun românesc să afle cari au fost „fericirile" sorocite acestei ţări de oamenii regimului trecut.

Ascultaţi:

„Dinastia zdruncinată şi hulită;
graniţele trădate şi prăbuşite;
convenţiile de cedarea teritoriilor încheiate, fără măsuri studiate pentru evacuarea populaţiei româneşti;
sute de mii de români izgoniţi din vetrele lor cotropite şi aruncaţi pe drumul desnădejdii;
o treime din teritoriul Statului pierdut, cu toate bogăţiile, organizarea şi veniturile lui;
instituţiile şi funcţionarii din aceste teritorii transformaţi în sarcini fără întrebuinţare;
ţărănimea şi muncitorii concentraţi prea multă vreme;
arăturile şi semănăturile de toamnă neîncepute;
oraşe şi regiuni întregi de munte neaprovizionate cu alimente, lemne, etc.
administraţia Statului dezorganizată şi risipitoare;
o stare economică zdruncinată de inflaţie monetară periculoasă;
nici un sprijin serios din afară, urmare a unei politici de nesinceritate faţă de toţi şi izolarea Ţării, neînţeleasă de nimeni şi lovită de toţi".

Pe deasupra tuturora: „o luptă aprigă între generaţii şi anihilarea forţelor politice care ar fi putut constitui un reazem al ordinei".

Nici un guvern, în decursul istoriei acestui neam, n'a primit vreodată, o situaţie mai dezastruoasă decât aceasta!

Citesc, recitesc şi nu-mi vine să cred. Dacă n'aş fi fost, ca toţi cei cari trăim azi, martorul tuturor acestor nenorociri, aş spune că e un tablou inventat, neverosimil exagerat pentru izbirea închipuirii în vederea unui *sumum* de efect. Dar, o ştim prea bine, nu e nici o născocire, nici o exagerare, fiindcă, totul s'a făcut pe pielea noastră. Cu preţul suferinţelor fără număr, al sângelui şi vieţii multora dintre noi. E realitatea redată în toată goliciunea ei hâdă!

In faţa acestui bilanţ, demn de imaginaţia unui Dante zugrăvind Infernul, stai năucit şi te'ntrebi: ce Geniu al Răului a trecut peste această ţară, ce duhuri necurate au suflat la urechea conducătorilor de eri măsurile cele mai nimerite şi eficace pentru desăvârşirea dezastrului? Ce grele păcate a săvârşit acest prea bun şi blând popor, pentru a fi pedepsit în chipul acesta crâncen?

Ispăşim noi, cu toţii, păcatele de moarte ale mişeilor, trădătorilor şi asasinilor acestui neam! Ispăşesc milioanele de fraţi de sânge, încăpuţi pe mâna celor mai sălbateci dintre eterinii noştri duşmani! Mai ales ei.

Vina nu poate fi aruncată numai pe seama împrejurărilor, oricât ar fi fost ele de vitrege. Vina cea mare au fost ei, conducătorii mari şi mici de până eri ai acestui neam — şi pentru această vină a incapacităţii, incorectitudinii şi trădării lor vor fi aspru pedepsiţi, şi de noi, şi de istorie.

Nu se poate trece la infinit cu vederea, fiindcă nu i se poate trage mereu chiulul acestui neam prea răbdător.

In ceasurile cele mai vitrege, şi în faţa celei mai dezastruoase situaţii, regimul legionar a început cu bărbăţie opera redresării pe toate planurile vieţii publice. Şi numai după trei luni de guvernare, luptând cu dificultăţi supraomeneşti, având de rezolvat probleme de-o nebănuită complicaţie şi urgenţă; probleme atât de dificile, cum nu s'au pus niciodată unui guvern, — regimul legionar are satisfacţia să se prezinte în faţa ţării cu un bilanţ de realizări care constitue din toate punctele de vedere un record şi o îndreptăţită mândrie.

Cine-a citit bilanţul generalului Antonescu, cuprinzând înfăptuirile regimului legionar dela 6 Septembrie până la 31 Dec. 1940, îşi dă seama pentruce este acest bilanţ un record şi o mândrie. Sunt înfăptuiri pozitive, este o operă reală împlinită cu o neasemuită energie, perseverenţă şi tenacitate.

In condiţiile ceasului istoric pe care-l trecem, numai capacitatea legionară de a servi Neamul, numai dragostea şi avântul legionar de mare suflu istoric, împreună cu devotamentul şi abnegaţia generalului Ion Antonescu, puteau face atâta cât s'a făcut. Cei cari pot judeca faptele cu nepărtinire şi nu se vor lăsa înşelaţi de şoapte laşe, de intriga nedemnă şi de stearpa critică a bârfitorilor din umbră, o vor recunoaşte. Sunt fapte,—nu vorbe! Nu se cere decât o *dreaptă judecată*. Pentru cei în stare s'o aibă, vom sublinia această operă vastă care încheie un „*an de prăbuşire şi de ispăşire*", şi-i vom desprinde perspectivele pe cari le deschide în pragul unui „*an de răscruce şi de înviere*".

Faptele sunt prea mari pentru a putea trece superficial peste ele. Drumul României Legionare este croit. Pe el păşim înainte, către biruinţa definitivă.

Nicolae Tatu

In pagina 3-a

O pagină de fotografii cu serbarea Bobotezei în Capitală

In marile uzine germane de locomotive se desfăşoară o intensă activitate. Peste 100 de maşini din teritoriile ocupate au fost aduse la Berlin pentru a fi reparate. In fotografia noastră, vedeţi aspectul unei uzine uriaşe, în timpul lucrului de noapte.

CULTURA

Calendar Legionar

7 Ianuarie

1931. Corolu, **procuror general, Pogonat, prim-președinte, cnestorul Dumbravă, insp. g-ral de siguranță Măcelaru, numeroși inspectori și comisari au făcut descinderi și percheziții la sediul legiunii Arh. Mihail d'n Râpa Galbenă, precum și la numeroși fruntași legionari, ridicându-se diferite scripte.**

1934. Nicadorii **sunt aduși în Capitală. Incep interogatoriile. Recunosc că s'au înțeles să-l suprime pe vinovatul mârșavilor contra mișcării naționaliste extremiste și că n'au făcut-o decât atunci când au fost siguri că nu vor face și alte victime nevinovate.**

1939. Explozia **dela laboratorul legionar din str. Căpitan Oarcă 25, condus de Lt. N. Dumitrescu, după indicațiunile Comandamentului legionar reprezentat prin: Horia Sima, Vasile Cristescu, N. Pătrașcu, Victor Dragomirescu și Titi Cristescu.**

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Teatrul Municipal: „Invierea"

Piesă în 5 acte, adaptată după romanul lui Tolstoi

„Invierea", așa cum ne-a fost înfățișată de Teatrul Municipal, este o piesă bună și credem că după atenuarea câtorva greșeli pe care le vom semnala mai jos, spectacolul nu va avea decât de câștigat.

Acțiunea se petrece în timpul mișcărilor nihiliste din Rusia țaristă, dar aceste mișcări sunt independente de conflictul central al piesei.

Pe scurt, subiectul se reduce la dragostea pe care prințul Dimitri Nekludov o poartă Katușei, prietena sa din copilărie și slujnica mătușilor lui la care a venit să petreacă sfintele sărbători ale Paștelui. Bucuria revederii îi aruncă pe unul în brațele celuilalt — și din această dragoste „nepermisă" Katușa va rămâne însărcinată, fapt care determină alungarea ei din casa stăpânelor.

După mulți ani, la un proces în care prințul Nekludov asistă ca jurat, recunoaște în prostituata Maslowa pe Katușa lui de odinioară, acuzată de crimă ordinară cu premeditare. Toate încercările prințului de-a schimba cursul procesului sunt zadarnice. Maslowa este condamnată la 20 de ani muncă silnică, astfel că prințul Nekludov — chinuit de remușcări și convins de nevinovăția condamnatei — se hotărăște s'o urmeze în surghiun.

Maslowa a decăzut în așa hal, încât singura ei mângâere n'o găsește decât în alcool. Trecutul pentru ea este definitiv mort și, în vizita pe care prințul i-o face, ea nu vede acum decât prilejul de-a obține bani pentru băutură. Dar Nekludov nu renunță la luptă. Vrea s'o salveze cu orice preț, chiar cu acela al umilirii de sine, dar numai să-și răscumpere păcatul care-i face viața tot mai insuportabilă. De aceea este foarte firească cererea lui în căsătorie, pe care însă prostituata Maslowa — purificată și preoții — o respinge neînțelegându-i „semnul", preferând să rămână credincioasă până dincolo de mormânt noului ei prieten, nihilistul Simonsov, care o iubește sincer pentru sufletul ei mare, pentru inima ei îndurerată și bună.

Ce mi s'a părut personal semnificativ în actul doi, este felul cum Tolstoi a înțeles să reacționeze împotriva injustiției din acea vreme. Am cunoscut și noi, românii, o asemenea „justiție oarbă", subordonată până la anulare „intereselor superioare ale Statului", dar care în realitate se confundă cu interesele meschine ale camarilei legiferatoare. Cei cari au imitat voind să înfățișeze raționalismul liberalist ca o revoluție lentă și pe plan juridic ca o „regenerare a ideii de justiție", au uitat că marile, adevăratele revoluții nu pornesc dela o lege. Ele sunt expresia unor elanuri venite din adânc, reprezintă cu alte cuvinte reacțiunea sângelui de aceiași rasă, care se ridică peste o lume venală și obosită, violentând-o când violentează, depășind-o când nu se lasă depășită, în scopul de a duce la schimbarea integrală în opiniuni, în arte, în științe, în stări sociale ca și în politică, în felul de guvernare ca și în așezămintele de Stat.

Dar pentrucă „Invierea" nu este o piesă despre care poți vorbi într'un singur foileton, ne vom mărgini în rândurile ce urmează la jocul actorilor.

D. Vasile Crețoiu, în rolul prințului Nekludov, ne-a dovedit că inteligența este unicul imbold al talentului său de necontestat. Nimic forțat, nimic nenatural în atitudinea sa de aristocrat îndrăgostit de o slujnică.

Făcând abstracție de primul act, în care ni s'a părut lipsit de vioiciune, celelalte acte au fost dominate exclusiv de jocul său uneori înflăcărat și demn, alteori echilibrat și sobru, temperat.

Despre Mania Antonova, deasemeni, avem cuvinte de laudă. Cine ar fi fost mai bine distribuită în rolul Maslowei, dacă nu d-sa? Bogatele sale resurse sufletești, sinceritatea și spontaneitatea jocului său atât de expresiv, o ridică la înălțimea veritabilelor noastre tragediane.

Singurul actor care nu și-a înțeles rolul, este d. Titi Petripop. Admirabil în conflictul cu ofițerul de poliție, d-sa a uitat în scenele următoare că este un revoluționar. Și aceasta din motivul că un revoluționar, fie el și nihilist, nu se spovedește prințului cu căciula în mână, arcuindu-se de șira spinării și smiorcăindu-se pentru a se face înțeles. Poți să-ți împărtășești dragostea și fără să te umilești. Că Simonsov o iubește pe Maslowa și vrea să obțină deslegarea prințului Nekludov pentru a o lua în căsătorie? De acord. Dar un revoluționar, când solicită, nu cerșește. El vorbește deschis, pune în cuvintele sale franchețe și demnitate.

D-na Maria Burbea, specializată în roluri de mahalagioaică, ne-a redat imaginea vie — dar puțin șarjată — a unei prostituate abrutizate de viciu. Credem însă că ar putea renunța la scuipatul pe care, într'un moment de dispreț față de colegele de surghiun, îl aruncă birjerește într'un colț al scenei.

Foarte naturală și plină de duioșie a fost Silvia Pancu în rolul Fedosiei. A avut, ce-i drept, un rol secundar, dar a reușit să câștige cu o neegalată artă admirația întregului public.

Restul ansamblului s'a străduit să-și facă datoria și în parte a reușit.

Liviu Bratoloveanu

Un ciclu de conferințe organizat de Societatea studenților academiei de arte frumoase, secția studii și documente, în Aula Fundației Carol I

Duminică 19 Ianuarie 1941 Alex. Bassarab: **Viața Legionară, izvor de creație.**

Duminică 26 Ianuarie 1941: Al. Marcu: **Valoarea Artei în Renaștere.**

Duminică 2 Febr. 1941: Mac Constantinescu: **Arta bizantină la Ravenna.**

Duminică 9 Febr. 1941: O. W. Cisek: **Elementul creștin în gotic și baroc.**

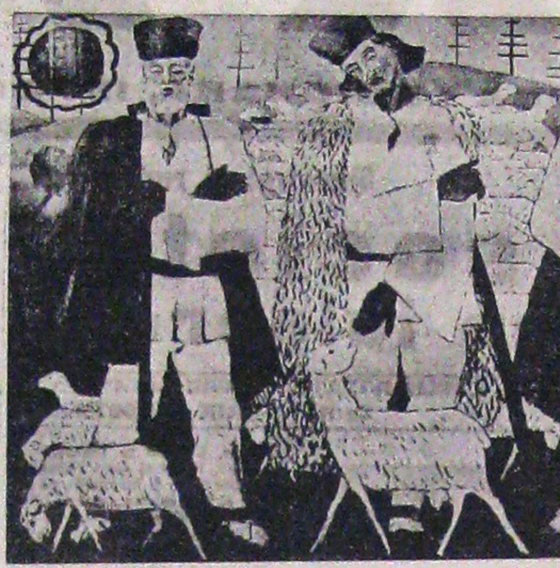
Duminică 23 Febr. 1941: Olga Greceanu: **Chipul lui Iisus în pictură.**

Duminică 2 Mart. 1941: Dan Botta: **Estetica inspirației.**

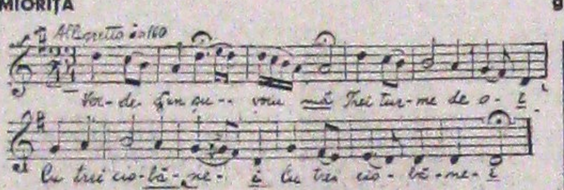
Duminică 9 Mart. 1941: Gh. Racoveanu: **Oracură în Iemn.**

Duminică 6 Apr. 1941: Horia Dumitrescu: **Botticelli.**

MIORIȚA

MIORIȚA — gravură de Alexandru Bassarab

Verde d'un șuvoi
Trei turme de oi
Cu trei ciobănei
Tot urcând la dea
Coborând la vale,
Trei turme de oi
Cu trei ciobănei:
Unu-i moldovean,
Altu-i Ungurean
Și altu-i Vrâncean
Acel Moldovean
Cu acel Vrâncean,
Ei se sfătuiră
Și mi se vorbiră
Ca să mi-l omoare
Pe-acel frate-al lor
Pe-acel Ungurean
Ca să mi-l doboare
Și să mi-l omoare,
Să-l îngroape 'n gunoi
In turiște la oi.

Verde pelinită,
Acea mioriță,
Pe ei i-a auzit
Când s'au sfătuit,
La stăpân fugea
Tot sbierând la vale.
Stăpânu-i zicea:
— „Oiță bârsană
„Cu lâna de-o palmă,
„Ori ești năsdrăvană;
„De trei zile 'ncoace
„Iarba nu-ți mai place
„Gurița nu-ți tace.

— „Stăpâne, stăpâne,
„Eu i-am auzit
„Când mi s'au vorbit
„Ca să te omoare
„Și să te doboare,
„Să te 'ngroape 'n gunoi
„In turiștea de oi.

— „Dragă mioriță,
„De m'or omorî
„Să ei perinită,
„Dela mândra țâță,
„Să-mi pui la guriță,
„Drag, dragă mioară,
„Neica să se scoale."

„De m'or omorî,
„Să-mi vii la mormânt,
„Și să sbieri în soare
„Că stăpânul tău
„Poate-a putrezit".

Adămești-Teleorman
Inf. Săileanu Nedelea,
28.I.93?
Culeg. Ilarion Cocișiu

Miorița, — această perlă a poeziei populare, — a fost culeasă și studiată dela V. Alecsandri încoace, de foarte mulți cercetători.

Nu s'a urmărit însă o problemă foarte interesantă: unde a pătruns Miorița, prin răspândirea culegerii de poezii populare a lui Alecsandri ori alte publicații în care a fost introdusă (cărți de școală, calendare, etc.) și unde trăește vie în popor tema veche, în toată originalitatea ei, neprefăcută întru nimic.

D. Ion Diaconu ne-a dat o serie de variante extraordinar de interesante. Ultimul cuvânt încă nu s'a spus în ceeace privește această poezie, trecută de cei mai mulți la genul epic (baladă), de alții la liric.

Adaug o variantă dintr'un loc unde păstoritul nu e principala ocupație a țăranului, din Teleorman. Melodia e extrem de frumoasă și neadaptată dela alt cântec de cinci și șase silabe (cum e în Ardeal, pe melodii de cântece locale, cu număr de silabe corespunzător).

Textul, deși necomplet (socotind tema morți-mariaj, cum e în Alecsandri), aduce o notă de pronunțată viață pitorească, neidealizată și un element nou: dorința de-a se scula, de o [illegible] printr'un fel de farmec.

Ilarion Cocișiu

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Primul dicționar al limbii italiene publicat de Academia Italiei

In curând va apare primul volum al dicționarului limbii italiene, întocmit de către o secție specială a Academiei italiene. Celelalte volume vor apare la foarte scurte intervale. Dicționarul va avea cinci volume de peste 1000 de pagini fiecare.

Toate lucrările întocmirii acestui dicționar au fost terminate în timp de cinci ani conform cu ordinele date de către Duce, și se poate spune, autorii lui au realizat un adevărat record în materie. Intr'adevăr, renumitul *Deutsches Woerterbuch*, început de frații Grimm, a fost sfârșit deabea după un veac de trudă iar *New English Dictionary*, a cerut o jumătate de secol de muncă științifică.

Dicționarul italian pe care îl pregătea *Academia della Crusca*, a ajuns în timp de 20 de ani doar la litera „F". (Bit).

Spectacole de balet la Viena

Arta dansului în trecut și în prezent

Istoricul baletului Operei de stat din Viena se leagă cu acele serbări ale curții, care au întemeiat gloria teatrelor vieneze în epoca barocului și au făcut ca realizările din Apusul Europei să fie cu mult întrecut de cele vieneze în roccoco. Baletele lui Ludovic al XIV-lea pot fi puse pe aceiași treaptă cu acelea de la serbările curții lui Leopold I. Secolul al XVIII-lea cunoaște influența dansatorilor francezi, apoi a celor italieni, și în cele din urmă apar balete legate de muzica Vienei, cum sunt „Don Juan" de Gluck sau „Creațiunea lui Prometeu" de Beethoven (reprezentat în 1801, la serbările căsătoriei împărătesei Thereza, după un scenariu de Vigano).

Istoria modernă a baletului Operei de stat începe cu triumful dansului vienez în toată lumea, sub aureola numelor lui Fanny Elssler și Maria Taglioni. Amândouă au perpetuat arta lor prin elevele pe care le-au avut în baletul imperial, cea dintâi prin Hedwig Schläger (1872—1885), iar a doua prin Maria Taglioni tânăra, angajată de la 1853 la 1856.

Baletul atinge primul lui apogeu în secolul al XIX-lea prin celebra Claudine Couqui, care a uimit pe Wagner; ea a fost o elevă a Scalei (1857—1868) și a mimicilor Charles Mabill, profesorul Lolei Montez și Luis Frappart. Ei sunt întemeietorii înfloririi unui romantism întârziat în baletul Operei curții din Viena, epocă ce s'a întins până la sfârșitul secolului mulțumită unei riguroase tradiții. A fost ultima sferă de influență a culturii romantice asupra teatrului vienez.

Arta lui Fanny Ellsler și a lui Taglioni revine de mai multe ori în istoria baletului Operei curții, prin cele două dansatoare Berta Linda, marile dansatoare de „pointe" (1875—1879), și prin faimoasa Katharina Abel (1880—1892). Mai ales în această ultimă epocă baletele vieneze nu mai pun accentul pe creațiunile individuale ale artistelor, ci se stilizează și capătă un interes istoric, cum sunt baletele „Coppelia" sau „Excelsior". Stilul decorativ italian, reprezentat printr'un Carlo Brioschi și Rottonara, capătă în acest timp o notă deosebită, specific vieneză. Corul numără în rândurile sale, la aceia epocă, pe Julius Price (1855—1893) și pe dansatorul Beau. O apariție cu totul deosebită a cărei faimă depășește cu mult Viena, este aceia a lui Josef Hassreiter (1870—1919); lui i se datoresc mai multe balete celebre, între care „Zâna păpușilor", socotită multă vreme în toată Germania drept un exemplu al stilului vienez. Personalitatea multilaterală a lui Hassreiter are meritul de a fi putut păstra atâta timp baletul de formă veche. Sub conducerea lui au dansat renumitele balerine Luiga Cerale și Cäcilia Cerri, apoi Auguste Pichler, Carl Godlewski și Van Hamme.

Trecerea spre noua artă a dansului, care începuse încă de mult pe alte scene ale Europei, n'a început să se simtă la Opera de stat din Viena decât după războiul mondial, și aceasta datorită mai ales maestrului de balet Heinrich Kröller, în timpul directoratului lui Richard Strauss, care a acordat baletului vienez atenția cuvenită și a scris pentru el, în 1924, „Schlagobers". S'au realizat atunci „Legenda lui Josef", al cărei răsunet a depășit cu mult Viena și poate fi pusă alături de prima reprezentare a baletelor rusești, și „Don Juan" de Gluck.

In ultimul timp, sub noua conducere în frunte cu K. H. Strohm, din Hamburg, baletul Operei de stat a intrat într'o nouă fază. După o pauză îndelungată, la începutul stagiunii 1940/41 s'a reprezentat o seară întreagă de balet, care s'a bucurat de un succes extraordinar în Viena iubitoare de dans. Programul cuprindea atât dans pur (Mozart: „Kleine Nachtmusik") cât și drama dansată (Zoltán Koldaly: „Minierii") și „Scheherezade" de Rimski Korsakoff, și arată astfel în ce direcție se va lucra în viitor.

Noua maestră de balet este Helga Swendlund, ale cărei succese deosebite au produs admirație la Hamburg. De Crăciun, baletul Operei din Viena a reprezentat două piese de dans de inspirație germană, datorite lui Norbert Schultze: „Maria în pădure" și „Max și Moritz" (după cartea de desene a lui Wilhelm Busch). Pentru primăvara lui 1941 s'a prevăzut o seară consacrată lui Mozart, în fermecătorul teatru al castelului Schönbrunn, se va reprezenta afară de „Kleine Nachtmusik" și piesa foarte rar jucată „Die Liebesprobe". In cadrul săptămânii Richard Strauss, pe care o pregătește Opera de stat se va înscena din nou „Legendă lui Josef". Alte piese interesante sunt cuprinse deasemeni în planul de activitate al Operei din Viena. Din operele clasice se vor reprezenta „Don Juan" de Gluck și „Semiramis", redescoperită abia acum câțiva ani. Dintre operele moderne, Opera de stat din Viena va da cele două pantomime dansate ale lui Manuel de Falla, „Der Dreispitz" și „Vraja iubirii".

Muzeul Capitoliului își îmbogățește colecțiile arheologice

Adunarea operelor de artă cuprinse în pământul Romei au dat în cursul acestui an roade mai numeroase de cât în anii precedenți. A fost găsit un material de o covârșitoare însemnătate, care va fi predat Muzeului Capitoliului, unde va fi ținut la dispoziția cercetătorilor sau expus publicului după normele cele mai moderne ale muzeologiei. (Bit).

Intr'unul din parcurile frumoaselor palate vieneze clădite în stil baroc, baletistele operei de stat din Viena se lansează în ritm de vals: ritm al veseliei și tinereței.

Zalmoxe, Zarathustra, Buddha

de ALEXANDRU RANDA

Baza rasială a tuturor religiilor mari nu este mozaismul. Religia rasei ariene, întruchipată atât de minunat în spiritualitatea Geților, coboară pe căile clasice ale cuceritorilor arieni în Asia. Marșul marelui Macedon spre Indii nu este prima epopee a balcanismului în ruilor. Cucerirea spirituală a Orientului prin elenism a fost precedată de zborul geniului religios arian dela malurile Dunării până la munții Himalaya.

Migrațiunile ariene preistorice cuceresc un spațiu imens, care se întinde dela Marea Neagră până la Oceanul Indic. Dar în mod fatal crezul elitei eroice ariene se alterează prin influența cultelor subversive ale maselor subjugate de rasă orientală. Procesul de deformare spirituală se desfășoară în trei faze; plecând — probabil — dela un henotheism monolit ideia ariană se transformă într'un dualism din ce în ce mai accentuat și se stinge în cultul neantului absolut. Zalmoxe, Zarathustra și Sakyamuni, sunt exponenții etapelor de transformare ale unuia și aceluiaș crez arian, care pornește din Carpații Geților, străbate văile Caucazului zoroastric și platourile Iranului și se înfige în Indii. „Stari"-ul getic, genitul zoroastric, coborîrea spre Nirvana alcătuesc un ansamblu indisolubil. „Chiar și apunând, mereu acelaș soare rămâne". După vorba unui tânăr titan, geniile mari ar trebui să ardă ca și cometele, întru luminarea lumii. Ideile popoarelor eroice ariane au rămas o cucerire veșnică a omenirei și jertfirea lor n'ar fi zadarnică dacă moștenitorii Geților s'ar reîncadra în minunea lor istorică.

Autorii antici și moderni recunosc în unanimitate puterea religioasă extraordinară a Geților care îi distinge de toate popoarele vecine lor în timp și spațiu. 1)

1) Iulian Apostatul atribue lui Traian următoarea mărturisire: „Am subjugat pe acești Geți, cei mai războinici dintre toate neamurile care au existat vreodată, nu numai din cauza puterii corpului lor, dar și din aceea a învățăturilor lui Zalmoxe, care este iubit și adorat de sfârșit. Acesta le-a întipărit în inimă că ei nu mor, ci numai că își schimbă locuința și de aceea merg la moarte mai veseli decât la orice altă călătorie".

Posidonius, citat de Strabo, se ocupa de ascetii geți. Flavius Josephus (Antiquitates Iudaicae XVIII, 1.5.22) îi compară cu Esenii, a căror austeritate seamănă cu aceea a călugărilor creștini. Părintele Clemente din Alexandria face și el paralelă între religia Geților și creștinismul și Eustatiu constată deosebitul lor zel pentru cele sfinte. Iordanes ne redă în „Getica" (V/40) un pasaj din Dio Chrysostomus: „In secunda (sede) Zalmoxem [illegible] [illegible] philosophiae eruditionis [illegible] plerique scriptores annalium, nam et Zeutam prius habuerunt eruditum, post etiam Dicineum, tertium Zalmoxem de quo superius diximus. Nec defuerunt qui eos sapientiam erudirent, unde et pene omnibus barbaris [illegible] semper extiterunt Graecis pene consimiles ut refert Dio, qui historias eorum annalesque graeco stilo composuit".

2) Sincerul Hermippus Callimachius născocește legenda originalității getice și a aptitudinii Grecilor, afirmând că Pythagoras ar fi fost discipolul lui Zalmoxe, nu invers. Iar Herodot [illegible] Zalmoxe ca un sclav din Samos cu formula decisivă „Cred totuși că Zalmoxis a trăit cu mulți ani înainte de Pythagoras".

Balaurul dacic, stindardul de pe coloana lui Traian, nu e un șarpe subpământean, ci „imaginea mythică a zeului care străbate văzduhul înfuriat de furtună... deci încă odată, cult al cerului, nu al pământului". 2)

Chiar și prima pomenire istorică a Geților, subliniază specificul lor sufletesc. „Geților, care se cred nemuritori" (Herodot), trupul nu este decât o împiedicare. Poftele lui trebuiesc dominate, iar în caz de necesitate el va fi jertfit fără părere de rău. Spre deosebire de decadența invaziei meridionale, excesele alimentare sau sexuale apar ca o murdărire a sufletului. Mortul devine la Zalmoxe, un zeu, care nu domnește sub pământ, ci în cerul senin, adorat pe creștetele munților.

Stilul eroic al vieții getice n'a fost întrecut de nici un popor. Odată la patru ani, poporul jertfește un om, „căruia i se ia viața de carne, spre a i se dărui cea de spirit, întru marea misiune de a purta sus în cer dorințele și rugăciunile neamului. Și această jertfă e așa de sfințită încât dacă cel aruncat în vârfurile de lănci nu moare, înseamnă, că nu zeul are milă de el și l-a lăsat viața, ci, dimpotrivă, că-l osândește la moartea eternă a vieții trupului și-l socotea nevrednic de a se arăta înaintea sa. Ferice de cel ce, aruncat în lănci, pierde viața trupului, spre a se deștepta în viața cea veșnică la zeul din cer". Șefii se sinucid, când sucombă țara, soția se sinucide după moartea soțului. 3)

Dar niciodată eroismul getic nu se leagă de ideia agresiunei nedrepte. Lecția dată de Dromichaite lui Lysimach, cotropitorul unei țări modeste și sacre, ne aminteşte discursul eminescian dintre Baiazid și Mircea, iar fabula lui Scorylo ca și distrugerea viilor prin îndemnul lui Deceneu arată iarăși magnifica disciplină getică. Asceții renunță la bucuriile trupești și închină întreaga lor vieață pregătirei nemuririi. „O clasă de luptători idealiști împotriva celor lumești îi întărește continuu în gândul spre cele dumnezeești", spune Poseidonios, conform rezumatului lui Strabon. Deși puterile eclesiaste și laice sunt separate, domină totuși o perfectă armonie.

3) Această sinucidere n'are nici o legătură cu sacrificiul chtonic și mediteranean al Ifigeniei, care derivă dela cultul marei zeițe asiatice.

După **Pârvan** „aceste calități îi ridica pe Geți mai presus de toți barbarii... cu dreptate, istoricii antici și moderni și-au arătat mirarea și admirația pentru apariția acestui popor atât de deosebit în mijlocul celorlalți barbari". 4)

După formula perimată „ex oriente lux", Geții ar fi primit acest crez de-al lor superior din Asia. In realitate, numai cultele inferioare, subterane, au reușit să se strecoare din peninsula balcanică până în Ardeal. Esența ezoterică a geticului însă este extraorientală. Geniul lui **Pârvan** descoperă faptul dominant, că Geții „păstrează o formă primitivă ariană a religiei, ca și Celții sau Germanii". Geții n'au primit religia lor dela Thracii meridionali; căci ei constituesc elita acestui complex de popoare, fiind „cei mai viteji și cei mai cinstiți". (Herodot IV/93). Intreaga literatură antică recunoștea superioritatea concepției lor de înviere; spre deosebire de popoarele meridionale contaminate de politeism, Geții sunt henoteiști, iar influența sudică sau estică se mărginește la cultele de importanță secundară. **Jebeleizis** e înrăurit de concepțiile dionysiace thrace.

4) După Giurescu „Istoria Românilor" 93: „Chiar astăzi, după învățătura Mântuitorului, religia getă încă impresionează prin frumusețea ei. Sunt o sumă de puncte asemănătoare, unele chiar și identice între cele două religii".

Cu o strălucită prevedere a recentelor descoperiri științifice de astăzi, **Pârvan** scria: „Pe coastele Mediteranei, străvechile culte preariene mână întregul gând religios în întunericul trist subpământean. De aici obiceiul înhumării, mumificării, etc., spre a fi păstrat pentru a doua înviere, asemănător credinței egypteană, syriană, grecoasiatică ori creștină, opusă nordului, barbar, începând cu epoca bronzului, unde tot gândul e mână spre cer și spre disprețul trupului care e ars și cenușa e aruncată în vânt... Indo-europenii, greco-thraco-prygienii, ajungând la Mediterana, n'au putut rezista „chtonizării" religiei lor prin mentalitatea localnicilor. Dimpotrivă, Geții, dincolo de Haamus, trăiau în concepțiile primitive indoeuropene ale idealismului naiv și ireductibil arian" 5) Balaurul dacic, steagul național de pe columna lui Traian, nu e un șarpe subpământean, ci „imaginea mythică a zeului care străbate văzduhul înfuriat de furtună... deci încăodată, cult al cerului, nu al pământului".

Numai monarhul și credincioșii lui îl văd pe marele preot de pe muntele Kogeion; el nu se coboară decât rareori în lumea credincioșilor, pentru a o curăți sau pentru a porunci, pentru a da învățături sau a face prevestiri. Suveranul ascultă respectuos profetul. Ordinele călugărești ale ctiștilor și poleiștilor, a căror nume înseamnă probabil „întemeetori" și „restabilitori" exercită o puternică influență educativă. Stăpânii politici mărturisesc, că poporul se arată „mai ascultător de îndemnurile lor", când știe că „vin după inspirația divină" decât dacă ar fi avut a se supune „numai violenței și amenințărilor lor profane". (Strabon).

5) Getica, 160.

(Va urma).

AXA

SERBAREA
SPINȚIRII APELOR
BOBOTEAZA 1941

Economie - Muncă - Finanțe

Teatrele vor trebui să-și supună repertoriul scenic aprobarii direcției generale

Intrucât direcțiunea generală a teatrelor și operelor române urmărește să introducă, nu numai în teatrele de stat dar și în toate teatrele particulare un alt climat artistic, tinzând spre un nivel artistic superior celui de până acum — toți directorii și conducătorii teatrelor și formațiunilor artistice particulare sunt obligați să-și supună repertoriul scenic controlului și aprobării directorului general al teatrelor sau delegaților săi.

De-aci înainte, nici un teatru nu va mai putea pune în scenă nici un fel de piesă înainte de-a prezenta direcției generale a teatrelor titlul piesei, numele autorului și, la cerere, chiar textul piesei. Cum o serie de directori de teatre particulare supuneau aprobării direcției generale un repertoriu provizoriu care, în cursul stagiunii, nu era respectat — unele piese înlocuindu-se prin altele care nu primiseră aprobarea vădindu-se, totodată, de-o calitate inferioară — măsurile luate în prezent nu vor îngădui nici un fel de excepție. Orice reclamă făcută prin presă, radio sau afișaj, cu titluri de piese, operete sau reviste, care n'au obținut, în prealabil, aprobarea noastră, este cu desăvârșire interzisă. Cei ce vor încălca, în orice chip, dispozițiunile de față, vor fi sancționați cu suspendarea spectacolului și în caz de recidivă cu retragerea definitivă a autorizației de funcționare.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

S'au furat mărfuri în valoare de circa 300 mi lei

Negustorii cari au cumpărat marfa de furat au fost arestați

In noaptea zilei de Duminecă, 5 Ianuarie a. c. răufăcătorii Voicilă Gheorghe, Marin Dociu Ganea și Ștefan Ducman, în complicitate cu „vânzătorul de ponturi" Avram Petre cunoscut sub numele de „Nea Petrică", spărgând vitrinele magazinelor de coloniale, proprietatea d-lor: Constantinescu, Cospoli și Docuzian, toți trei din strada Halelor, au furat mărfuri, constând din ceai, cafea și ciocolată, în valoare de aproximativ 300 mii lei.

O parte din marfa furată au vândut-o pe preț de nimic negustorului Radu Anghel din b-dul Domenii, care a mai suferit o condamnațiune pentru sabotaj economic. Negustorului Gavrilă Alexandru, hoții i-au adus o cantitate de 20 kgr. ceai și 6 kgr. ciocolată. Acesta „mirosind" că marfa e de furat, „și-a cam făcut el o socoteală" și i-a luat la sigur. Spărgătorii simțind că nu-i a bine au lăsat marfa și-au zbughit-o.

Până la completa lămurire, negustorul nostru a fost și el arestat.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

300.000 tone fire de celuloză germană pentru lână sintetică și mătase vegetală

BERLIN, 3 (EPE). — In planul de 4 ani a fost prevăzut pe lângă o majorare a întrebuințării lemnului de pin și întrebuințarea a 2,5 milioane m. c. de lemn de fag pentru fabricarea celulozei. Acest fapt a fost îndeplinit cu tot războiul după cum declară însărcinatul Reichului pentru hârtie și ambalaje în „planul de patru ani". In timp ce consumul de pini s'a majorat dela 1,3 milioane m. c. în anul forestier 1937—38 la 1,9 milioane m. c., consumul de fag a crescut dela 800.000 m. c. la 2,4 milioane. Consumul sporit al fagului este în cea mai mare parte pentru lemne de foc. Acum însă el servește un scop mai înalt: acela al fabricării celulozei. Deși în ultimii 4 ani s'a întrebuințat mai mult decât o cantitate dublă de lemn pentru producția de celuloză, totuși a ajuns să acopere nevoile de celuloză mereu crescânde. Din această cauză a trebuit să se recurgă la hârtie veche și paie. Producția de celuloză din paie a crescut dela 52.000 la 77.000 t. și a celulozei din paie galbene pentru carton și hârtie din paie dela 87.000 la 103.000 t. In acelaș interval s'a majorat consumul de hârtie veche din țară dela 700.000 la 990.000 tone. Mai ales consumul sporit din hârtie veche a dat posibilitatea unei disponibilități de celuloză pentru fabricațiunea de lână sintetică și mătase vegetală. Pe când în 1936 s'au fabricat numai 83.000 t. stofă sintetică, în 1939 au fost 248.000 t. iar împreună cu fosta Austrie 280.000 t. Producția din Germania în 1940 este apreciată la 300.000 t. la care materialul de bază este fagul. Războiul a pus fabricațiunea celulozei germane în fața a mari probleme. Insemnate cantități de celuloză și hârtie au trebuit să fie destinate altor scopuri. S'a reușit de exemplu să se fabrice un nutreț numit făină sintetică care este extras din celuloză. S'a schimbat capacitatea unei cantități de 200.000—300.000 t. hârtie pentru fabricarea de hârtie fină din surogat de iută. Ca un nou consum de războiu se pot enumera cartelele de alimente pentru a căror fabricare se întrebuințează lunar 2.000 până la 3.000 t. hârtie. Cu toate greutățile ce s'au ivit din cauza răsboiului, industria germană de celuloză și-a îndeplinit întotdeauna misiunea și o va îndeplini și de acum înainte.

„The society" în lumina fulgerului

(Continuare din pag. 1-a)

1906 și apoi ministru de diferite resorturi. In 20 de ani a vândut numai terenuri urbane în valoare de 4.000.000 lire sterline. Fiul său cel mai mare lord Edward Stanley, a lăsat moștenire la moartea sa în 1938 (era ministru al dominioanelor) o avere de 2.200.000 lire sterline. Inainte de a îndeplini această funcțiune Edward era director conducător al băncii Barclay. Fiul său Ollivier deveni ministru de războiu sub guvernul Chamberlain. Strănepotul lordului Derby este „M. P." Charles Wood și chiar ginerele lui, Captain Malcom Bullock este membru al Camerii Comunelor iar fratele bătrânului, Sir Arthur Stanley, un foarte puternic magnat financiar, a făcut parte din Camera Comunelor de la 1898 până la 1918. Legăturile de familie ale lui Dundonald au dat șapte membri Camerelor Comunelor, dar laurii se cuvin totuși familiei ducelui de Devonshire, care a numărat în acelaș timp 16 deputați, printre cari un guvernator general al Canadei, un vice-rege al Indiei și doi miniștri.

PRIMARIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Direcțiunea Financiară

Listă

Cu numerele obligațiunilor $3\frac{1}{2}$% ale Impr. Municipiului București de lei 100.000.000 cu loturi din anul 1921, ieșite la sorți la tragerea din 2 Ianuarie 1941.

Nr. 104.574 cu lei 600.000; nr. 3363 cu lei 100.000; nr. 253.368 cu lei 50.000; nr. 355.657 cu lei 25.000; nr. 494.705 cu lei 5000; nr. 18.528, 23.092, 98.113, 122.801, 132.024, 164.918, 168.419, 193.400, 224.820, 245.762, 277.036, 307.581, 314.447, 329.529, 340.813, 389.531, 418.897, 448.073, 501.657, 508.216, 512.526, 524.082, 573.270, 595.884, 610.511, 620.646, 624.547, 644.247, 648.417, 738.797, 760.933, 788.465, 792.034, 806.597, 807.363, 833.318, 843.344, 889.450, 896.888, 185.073, 912.794, 926.208, 978.582, 980.385, 994.811, cu câte 1000 lei fiecare.

Plata acestor obligațiuni ieșite la sorți cu loturi, se va face după 3 (trei) luni dela data tragerii, conform art. 11 din regulament, la Casieria Centrală a Municipiului București.

p. primarul Capitalei,
(ss) *Al. Costache*

p. Director financiar,
(ss) *I. R. Andreescu*

Lucr. nr. 46.234/F. 940.

Industrializarea agriculturii românești

Problema agriculturii românești a format în toate timpurile o preocupare pentru oamenii politici, — numai că în trecutul ultimilor 20 de ani, această preocupare a avut un caracter cu totul superficial și numai în preajma alegerilor electorale.

Nevoile țăranilor, și condițiunile în care se lucra pământul erau cunoscute de politicianii candidați la deputăție odată la patru ani și atunci din fuga automobilelor luxoase, sau între două discursuri unul mai mincinos decât celălalt.

Odată ocupat locul de deputat, toate promisiunile erau uitate până când venea iar vremea alegerilor.

Așa se explică dece în unele părți ale țării românești, ca Valea Târnavelor, sudul Olteniei și regiunea Făgărașului, țăranul își ara încă pământul cu plug de lemn, ca pe vremea strămoșilor: Traci și Daci.

Sunt adevăruri triste, dar care trebuesc mărturisite cu căință pentru vremea care a trecut iar pentru vremea care vine cu hotărîre și cu încredere.

Reformele și îmbunătățirea unor stări de lucruri nu pot fi înfăptuite fără o prealabilă cunoaștere, în mod foarte amănunțit a realităților.

Sunt probleme care nu pot fi rezolvate din birou, la umbra tomurilor voluminoase, sau prin perspectiva care ți-o poate da studiul teoretic de specialitate.

Agricultura are nevoie de măsuri hotărîte pentru a putea să-și ocupe locul care i-se cuvine în economia generală a producției Statului românesc.

In discursul rostit în ajunul anului nou, Conducătorul Statului, spunea cu privire la acest capitol:

„Am făcut un mare acord economic sprijinit de Führer, ca să pot reface tot inventarul agricol al Țării, să dăm țăranilor pluguri și tractoare, să intemeem a industrie agricolă și să ne punem în valoare bogățiile refăcând și drumurile noastre". Iată cum ar fi trebuit să fie pusă problema ridicării clasei țărănești.

Inventarul agricol este una dintre condițiunile esențiale ale producției, iar lipsa sau suplinirea lui cu instrumente rudimentare are repercusiuni din cele mai grave asupra producției, mergând până la completa ei paralizare.

Improprietărirea țăranilor, care s'a făcut după răsboiul mondial, nu a putut să-și dea roadele binefăcătoare, din cauză că nu a fost susținută simultan de o largă deschidere a creditului agricol care să permită achiziționarea instrumentelor de muncă care toate la un loc formează un inventar agricol.

Consecințele acestei lipse de prevedere nu au întârziat să vină și 15 ani mai târziu Statul a fost nevoit să vină cu o lege de conversiune a datoriilor agricole, contractate de țărani, în condițiuni oneroase de la cămătari, pentru a-și completa acest inventar agricol.

Pe de altă parte lipsa de grije, arătată în selecționarea instrumentelor de muncă, de către Stat, a atras după sine o micșorare a producției, care an de an a contribuit la sărăcirea clasei țărănești cea mai numeroasă și mai importantă a Țării.

In economia - politică problemele sunt strâns înlănțuite între ele și pentru înțelegerea uneia este nevoie să te referi la toate cele dinaintea ei.

Acordul economic încheiat cu Germania pentru refacerea totală a inventarului agricol, atacă frontal problema care numai astfel poate fi rezolvată.

Cine știe cum se face agricultura în Germania și Elveția, țări cu care natura a fost, din acest punct de vedere, mai puțin darnică decât cu țara noastră, își poate da cu ușurință seama, câtă risipă de muncă se face la noi și cât de mică este răsplata acestei munci, din cauza lipsei de raționalizare.

Socoteala greșită de până acum care punea producția agricolă, numai în funcție de suprafața lucrată, deci un punct de vedere cantitativ, a încetat. Problema producției se pune astăzi mai mult ca oricând, ca fiind direct proporțională cu calitatea muncii efectuate, care la rândul ei este în strânsă legătură cu modernizarea inventarului agricol.

Un tractor într'un sat, înlocuește nu numai 20 de perechi de boi, cari pot fi întrebuințați la alte nevoi, dar prin forța lui mecanică incomparabilă face o arătură mult mai adâncă, care folosește atât de mult producției.

Creearea unei industrii agricole, sprijinită de o țară care în această privință are o experiență de multe secole, va putea asigura pământului românesc, atât de fertil, lăsat de natură, o productivitate pe care nu a cunoscut-o poate niciodată.

Diviziunea naturală a muncii internaționale, principiu de multă vreme cunoscut dar neaplicat din cauza unui fel greșit de a vedea al unor oameni cari subordonau interesul țării, sentimentelor personale, nu va întârzia să se traducă în fapt.

Acordul economic cu Germania are meritul de a creea debușee imense în două țări cu interese complimentare. Intre țările agricole și țările cu caracter industrial există o interdependență naturală care nu poate fi neglijată, fără riscul de a fi dăunătoare ambelor categorii de țări.

Problema schimbului internațional, între țările agricole și cele industriale, analizată cu mult lux de amănunte de un doctrinar economist român, care după părerea d-sale s'ar efectua întotdeauna în dauna țărilor agricole și în folosul țărilor industriale poate fi adevărată dacă ne referim la un raport matematic și abstract, dar este compuet greșită dacă ne gândim, că niciodată viața nu poate fi surprinsă și închisă în formule sintetice.

Iar dacă raportul de schimb între aceste două categorii de țări se face adesea în favoarea țărilor industriale, fără ca să atingă însă raportul de 1/10 care este eronat, aceasta se datorește geniului de creație care este incomparabil mai mare și mai necesar în industrie decât în agricultura.

Inventarul agricol de care are nevoie desvoltarea și raționalizarea agriculturei românești, și care va deveni o realitate în urma acordului economic cu Germania, este una din marile realizări ale cărei roade se vor face văzute nu peste multă vreme și pentru toți.

Vasile Marghescu

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Atribuțiile ministerului Economiei Naționale privitoare la comerțul bancar

D. general Antonescu a semnat următorul decret lege prin care se completează atribuțiunile ministerului Economiei Naționale privitoare la comerțul bancar și credit și pentru unificarea politicii de credit a statului:

Art. I. Ministerul Economiei Naționale are în atribuțiunile sale îndrumarea și înlesnirea desvoltării comerțului bancar și a creditului ca factori de producție în economia națională, precum și încadrarea lor în sistemul de politică economică a statului.

Art. II. Pentru unificarea politicii de credit și plasamente a Instituțiilor de credit controlate de stat, se înființează, pe data decretului lege de față, un Comitet Interbancar.

Art. III. Din acest Comitet fac parte toți președinții instituțiilor controlate de stat, precum sunt: Creditul Național Industrial, Creditul Național Agricol, Institutul Național al Cooperației, Banca Intreprinderilor Aurifere și Miniere, Banca de credit a meseriașilor, etc.

Comitetul va fi prezidat de unul din președinții acestor instituțiuni, numit ca președinte al Comitetului Interbancar, la propunerea ministerului Economiei Naționale.

Art. IV. Comitetul Interbancar se va întruni cel puțin odată pe lună la convocarea președintelui Comitetului și va cerceta problemele ce se pun în raport cu solicitările de credit și plasamente, pentru ca satisfacerea lor în cadrul de politică economică să întărească încrederea în instituții, să desvolte spiritul de economie și depunere, precum și inițiativa românească de producțiune.

Prezența a cel puțin 3 membri este necesară pentru ținerea ședințelor. Deciziunile Comitetului se vor lua cu majoritatea membrilor prezenți. In caz de împărțire a votului, votul președintelui decide.

Incheierile Comitetului Interbancar vor fi prezentate de președintele Comitetului ministerului Economiei Naționale. Acestea, odată aprobate de ministrul Economiei Naționale, vor fi obligatorii pentru toate instituțiile de credit controlate de stat.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Noul consiliu al Corpului contabililor autorizați

Printr'o decizie a ministerului Muncii, Consiliul Superior al Corpului contabililor autorizați și experți-contabili din România a fost dizolvat, numindu-se următorul nou Consiliu, compus din d-nii:

Dumitru Garibaldi, președintele Camerei de comerț și Industrie din Buc. Marin Mazilescu, rectorul Academiei comerciale din București, Spiridon Iacobescu, profesor de contabilitate la Academia Comercială din București, Mircea Simian, delegat al Băncii Naționale a României, Prof. Petre Topa, director al liceului comercial N. Crețulescu din Buc., Iorgu Niculescu, absolvent al școlii superioare de comerț, Vințan Ioan, delegat al secției Ilfov, Sdrula D. Alexandru, delegat al secției Ilfov, Cristian Petrescu, delegat al secției Ilfov, Mihail Demetrescu, delegat al secției Ilfov, prof. Ion Mărie, președintele A.L.A.C.I., ca reprezentant al Ardealului, Teodorovici Ion, ca reprezentant al Banatului, Voiculescu Stelian, ca reprezentant al Munteniei, Gh. Bărbulescu, ca reprezentant al Olteniei, Zima G. ca reprezentant al Dobrogei, N. Busuioc, ca reprezentant al Moldovei, C. Georgescu, ca reprezentant al Bucovinei, Const. Marcu, ca reprezentant al Basarabiei.

In comisia de censori au fost numiți: N. Busuioc, T. Sdrula și I. Mărie.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Noui comisari de românizare

Ministerul Economiei Naționale a făcut următoarea nouă mișcare în corpul comisarilor de românizare:

Mandatul d-lui **P. Șerbănescu**, comisar de românizare pe lângă firma „Arsema" S. A., calea Victoriei No. 20, încetează.

Mandatul d-lui **Ioan Volănescu**, comisar de românizare pe lângă firma Ion Vagel Iosif, moara Ciorani, încetează.

D. **Simion Popescu** se numește comisar de românizare pe lângă firma „Lâna", pentru fabricațiunea firelor textile, str. Turturele No. 62, București.

D. **Badralexi Pavel** se numește comisar special pe lângă firma Lascaride, societate în nume colectiv, Constanța.

D. **Cărăușu Vasile** se numește comisar de românizare pe lângă firma „Țesătoria Adriana" S. A., str. Păcurari-Iași și la firma Fabrica Specterman, bulev. Lazăr No. 63, Iași.

D. **Nicanor Strugaru** se numește comisar de românizare pe lângă firma „Industria Lânei și a Mătăsei", str. Smârdan No. 76, Iași.

D. **Iulian Enescu** se numește comisar de românizare pe lângă fabrica de mobile, str. Lozonschi nr. 28.

D. **Florea Gheorghe** se numește comisar de românizare pe lângă firma „Text-Apret", str. Pavel și la „Sortimentul" str. Lazăr No. 29, Iași.

D. **Șoimu Emil** se numește comisar de românizare pe lângă firma „Industria Casnică", str. Sf. Andrei No. 10—12, Iași.

D. **Mircea Stoichița** se numește comisar de românizare pe lângă firma „Silcoza", str. Sf. Lazăr No. 41 Iași.

D. **Nicolae Dumitrescu** se numește comisar de românizare pe lângă firma „Revol", S. A. R. str. Dionisie No. 82 București

Prima etapă de stabilizare a prețurilor

Rezultatele politicei economice a guvernului și Ministerului Coordonării

Cine a cercetat piața în ajunul sărbătorilor, adică atunci când fiecare gospodar își face aprovizionarea cu articolele alimentare, a putut face următoarele constatări:

1. Articolele de mare consum: pâinea, carnea, mezelurile, grăsimile, etc., au fost din abundență și la prețurile fixate de Ministerul Coordonării.

2. Articolele pentru cari nu au fost fixate prețuri maximale sau generale: fructe, pește, păsări au fost din abundență, însă la prețuri inaccesibile puterii de cumpărare a consumatorului.

Rezultatul: toată lumea s'a aprovizionat din belșug cu articole din prima categorie, iar cele din categoria a 2-a au rămas nevândute adică: peștele, mieii, purceii, curcanii, gâștele, merele, perele, etc.

Este o primă dovadă când publicul consumator a reacționat în mod inteligent și sancționând singur pe speculanții cari încă nu au înțeles timpurile în cari trăim astăzi.

Pâinea s'a găsit din belșug, cu toate greutățile de aprovizionare și de transport. Calitate bună, greutate reglementară și prețul maximal. In mod excepțional, pentru sărbători, s'a găsit și pâine albă.

Carne de vacă și de porc din abundență și cu respectarea prețurilor maximale. Fiecare cetățean — vorbim de cel cu mijloace materiale reduse — a putut cumpăra cu 150—200 lei câteva kgr. de carne de vacă și de porc pentru tradiționalele sarmale și cârnați!

In ceeace privește materiile grase: grăsi meanimală (slănină, osânză și grăsimea animală (slănină, osânză și grăsime topită) suficientă. Lipsa s'a observat la untul animal, lipsă care a fost corectată acum, prin organizarea unor importante transporturi de unt pentru Capitală din Brașov, Sibiu și Timișoara. In schimb, untul animal a fost înlocuit prin untul vegetal care a fost pus în consumație în cantități suficiente și la prețul destul de reduse față de cel animal (40 la sută din prețul untului animal.

Trebue remarcat în mod special prezența pe piață a stofelor tip standard, introduse tot de Ministerul Coordonării, la prețul de 600—700 lei metru, adică 1800—2000 lei costumul și care a avut un succes desăvârșit pentru populația nevoiașe, acum în timpul iernei. Se așteaptă cu multă nerăbdare, apariția și a încălțămintelor tip standard.

Iată cum, politica economică dusă sub noul regim, a înțeles să-și fixeze următoarele puncte: reglementarea aprovizionării și consumației; politica prețurilor, lupta dârză contra speculanților, pentru marea bătălie ce o susține.

In general, trebue să constatăm bunele rezultate ale politicei de reglementare a aprovizionărilor și prețurilor, realizate în câteva luni de când s'a instaurat noul regim, grație activității depuse de ministrul Coordonării și al statului major economic, în acest sens.

Recolta imperiului italian se anunță a fi excelentă

ROMA. — Știri provenite din toate părțile Imperiului italian, și mai cu seamă cele din apus și din Hararino, arată că muncile câmpului, datorite vremei bune, se desfășoară în condiții mai mult decât prielnice, fapt care face ca agricultorii să se aștepte la o recoltă excelentă. (Bit.).

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Bursa de valori

Tendința zilei

CURSUL DEVIZELOR NEGOCIABILE LA 4 IANUARIE 1941

Lira	973,50
Dolarul	241,90
Fr. fr.	5,50
Fr. elv.	56,16
Kor sued.	57,69
Lire Palest.	974,50
Lire Egipt.	997,50
Lire sterl. 22% Anglia	1.078
Lire ster. 40% Anglia	1.023

COTA OFICIALA A CURSURILOR OPERAȚIUNI INREGISTRATE IN ZIUA DE 4 IANUARIE 1941

Acțiuni:

Banca Românească	570
Telefoane	560
S. T. B.	1.060
Petrol Blok	400; 390
Gaz Metan certif. prov. II vărs. curs licitație	400
Banca Națională (titluri 4 și 20) 5.300; 5.400 curs licitație.	
Perpetuă, curs licitație	$48\frac{1}{2}$
Inzestrare mari	$62\frac{1}{2}$
Stabilizare	45 1/8
Consolidare	31 1/8, $31\frac{1}{4}$
Urb. Buc. emisiune nouă	55, $54\frac{3}{4}$
Astra Română	755
Credit Industrial	510
Reșița	400
Credit Minier	335
Unirea 1919, curs licitație sub talon	32

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Știri economice

Printr'un decret, întocmit de ministerul coordonării, s'a aprobat prohibirea la export a următoarelor articole:

a) tărâțele din orice cereale, inclusiv cele măcinate (irimicul);

b) ceara de albine, lumânările de ceară și orice alte obiecte de ceară;

c) Sizalul și Manilla sub orice formă (pieptănate, fire răsucite, etc.).

★

Printr'un decret lege s'a aprobat ca termenul pentru depunerea acțiunilor societăților petrolifere în vederea vizării să se prelungească până la 31 Ianuarie 1941, inclusiv, numai pentru posesorii de acțiuni petrolifere aflați în Olanda, Belgia și Alsacia-Lorena.

★

Ministerul finanțelor a întocmit un decret lege prin care se introduce sub art. 1906 din tariful vamal următoarea notă:

„Taxa vamală pentru greutățile de fontă, simplu turnate, având numai o gaură pentru atârnat, fără nici o altă prelucrare, importate de industrii pentru necesitățile lor proprii, se reduce la 1/5".

★

S'a lăsat liber la export, fără cedare de devize și cu scutire de taxe vamale și orice taxe de export, un număr de 35 cai de rasă huțulă, ce se vor exporta în Germania, prin delegatul Führerului pentru repatrierea populației germane din sudul Bucovinei.

Ministerul agriculturii și domeniilor va importa din Germania, fără drept la devize și cu scutire de taxe vamale și orice taxe de import tauri și junici de rasă brună în valoare de 410.000 lei.

★

Printr'o deciziune ministerială s'a stabilit ca pentru deplasările oficiale făcute de medicii veterinari, în cazul când deplasarea nu va putea fi făcută cu trenul, să se acorde o indemnizație fixă de 10 lei pentru fiecare km. dus și întors.

★

In „Monitorul Oficial de azi a apărut următoarea decizie:

ART. I. — Decizia noastră No. 59 din 1940, publicată în „Monitorul Oficial" Nr. 292 din 1940, intră în vigoare la data de 1 Martie 1941.

ART. II. — Comisiunea pentru verificarea prețurilor la specialitățile farmaceutice, înființată de Ministerul Muncii, Sănătății și al Ocrotirilor Sociale, în conformitate cu dispozițiunile art. V din decizia noastră Nr. 59 din 1940, va termina lucrările de verificarea prețurilor și le va înainta Ministerului Coordonării și al Statului Major Economic, până cel mai târziu la data de 24 Februarie 1941.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

S'au majorat taxele fixe pentru pălării și cloșuri de lână

Ministerul de finanțe face cunoscut că **taxele fixe pentru pălării și cloșuri de lână** s'au majorat și anume:

Pentru lânuri sau adrențele și rămășițele de lână (Kammling) importate:

Dela 1 Aprilie 1940

17,75 la sută pentru cifra de afaceri.

8,90 la sută pentru F. A. N.

Dela 16 August 1940

23,70 la sută pentru cifra de afaceri.

8,90 la sută pentru F. A. N.

Pentru cloșurile de lână importate:

Dela 1 Aprilie 1940

9 la sută pentru cifra de afaceri.

4,50 la sută pentru F. A. N.

Dela 16 August 1940

12 la sută pentru cifra de afaceri.

4,50 la sută pentru F. A. N.

Pălăriile importate au, ca produs intermediar taxabil, cloșurile de pălării, pentru care se datorează următoarele taxe fixe, pe bucată:

Dela 1 Aprilie 1940

Cloșurile de copii: lei 2,40 cifra de afac.; lei 1,20 F. A. N.

Cloșurile de bărbați: lei 4 cifra de afaceri; lei 1,20 F. A. N.

Cloșurile de fetru: lei 12 cifra de afaceri; lei 6 F. A. N.

Dela 16 August 1940

Lei 3,20 cifra de afaceri; lei 1,20 F. A. N. la cloșurile de copii.

Lei 5,40 cifra de afaceri; lei 2,10 F. A. N. la cloșurile de bărbați.

Lei 16 cifra de afaceri; lei 8 F. A. N. la cloșurile de fetru.

Taxele fixe de mai sus se datorează peste impozitul cifrei de afaceri al materiilor prime importate sau produse în țară și pălăriilor importate.

Fapte şi comentarii

Drept strict-Dreptate relativă

Evoluţie şi revoluţie

de MIRCEA NICULESCU

II

Plecând dela realitatea că începutul elaborării normelor de drept apare odată cu trăirea socială, că aceste norme urmează a limita sfera de activitate a fiecărui individ faţă de ceilalţi şi colectivitate, că recunoaşterea preexistenţei drepturilor omului asupra celor a societăţii, nu a fost decât formula abstractă, prin care masoneria franceză a transformat o revoluţie populară într'o revoluţie burgheză, s'a ajuns la constatarea existenţei unui antagonism, între individ şi Stat.

Dreptul, fiind o manifestare a vieţii reale, sau trebuia cu sinceritate să cunoască existenţa acestui antagonism, realizându-l juridic prin lege, după cum dreptul roman a reglementat instituţia sclavajului, necesitatea sau forţa justificând o asemenea instituţie sau, printr'un conformism evolutiv să ajungă la atenuarea lui, atacând însăşi realitatea raporturilor de interese care îl produceau reglementarea producţiunei şi a consumaţiei.

S'a recurs la calea comodă a compromisului de moment, datorită faptului că în Statul democrat, minoritatea schimbătoare a guvernanţilor, produs de clasă, căutând să afirme dreptul colectivităţii de Stat, pe baza căruia exercită conducerea, pe calea unei legiferări artificiale şi adequate, în funcţiune de interese ale clasei sau grupului social căreia aparţine, căuta să menţină şi drepturile individuale, ca o rezervă de luptă pentru un viitor în care conducerea va fi trecută altora. Individul, din afara guvernanţilor, nu putea fi decât un permanent luptător contra drepturilor colectivităţii, sub care se camufla interesul de clasă sau grup social.

Lupta nesinceră şi interesată de pe plan politic, fusese transpusă şi pe plan juridic, legislativa democratică creiând o ordine juridică, necorespunzătoare noilor realităţi sociale.

Neputinţa dreptului de a se adapta nevoilor sociale, evolutiv chiar când jaloanele punctului de plecare fuseseră fixate pe calea revoluţiei, lăsau să se întrevadă existenţa unui defect funcţional atât în mecanica organismului social cât şi în acela a fenomenului revoluţionar.

Defect atribuit lipsei de coeziune între membrii colectivităţii organismului social politic care era statul, determinată de heterogenitatea naţională a acestei colectivităţi, precum şi a diversităţii şi adversităţii de interese dintre membrii ce-o compuneau.

Creiarea statelor naţionale, după războiul trecut, nu a contribuit la înlăturarea defectului.

Solidarismul naţional nu se putea afirma, cât timp noţiunea încă păstra în sânul ei, allogenul judaic neasimilabil prin sângele de altă rasă dar şi prin fanatismul credinţei, în providenţiala misiune de „popor ales", aristocratic izolat în eternitate de celelalte popoare, dar trăind din munca acestora.

Solidarismul social nu putea exista în naţiune, atât timp cât suprastructura economică a marelui capitalism internaţional, peste orice organism de stat, îşi trăgea rentabilitatea. Tocmai speculând şi întărind această lipsă de solidaritate.

Insfârşit putinţa închegării acestui solidarism, depindea de existenţa unei conştiinţe revoluţionare permanentizate şi nu din trecătoarea necesitate a unor interese, cari odată satisfăcute să abandoneze orice dinamică revoluţionară.

Revoluţiile totalitare, pentru formarea unităţii şi omogenităţii naţiunii, procedează la eliminarea elementului iudaic, nemai recunoscându-i vreun drept ca unitate componentă a colectivităţii.

Pe terenul economic, afirmând dreptul şi obligaţiunile de muncă pentru individ, prin naţionalizarea capitalului şi repunerea lui în rolul de instrument de producţiune, asigurând o dreaptă repartiţie a rentabilităţii, între muncă, capital şi naţiune, şi prin aceasta putinţa unei vieţi omeneşti pentru fiecare individ.

Pe terenul politic, organizând permanenţa în timp a formei sociale autonome şi supreme care este naţiunea şi înglobând trăirea individuală temporară ca mijloc al obţinerei acestei permanenţe.

Dar peste toate acestea, în domeniul spiritual, făcând din conştiinţa progresului naţiunii, cea mai înaltă ideie determinantă a oricărei activităţi omeneşti, se obţine dinamizarea permanenţei revoluţionare, în timp şi spaţiu.

Prin această permanentizare se tinde la formarea omului nou, care desbrăcat de materialitatea instinctivă şi primară a egoismului, să se revoluţioneze pe el însuşi, acceptând asprimea unei vieţi de renunţare şi oferind-o jertfă când trebuinţa va cere-o. Această revoluţionare, aparţinând mai mult eticului, cere un efort în timp pentru a se concretiza şi a face obiect al raporturilor omeneşti.

Revoluţiile totalitare, în scurta lor existenţă de până acum, prin uriaşele lor realizări în domeniul naţional, economic şi politic, permit să se creadă că finalitatea spirituală, transpusă în normele de drept pozitiv va fi obţinută.

Ideia de dreptate, numai pentru individul, care, prin existenţa şi activitatea sa, va fi util progresului naţional, singura formă unitară istorică, trebuie să fie fundamentul ordinei juridice, pe care se va clădi societatea de mâine.

Pentru celalt care nu înţelege primatul muncii, care crede că tot ce nu-i oprit este permis, care nădăjdueşte încă în revenirea vremurilor de uşoară căpătuială, sancţiunea eliminării sociale.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Cu ce trenuri se pot înapoia elevii Colegiului Naţional „Nicolae Filipescu"

Prezentarea elevilor, la Colegiu se va face după cum urmează:

1. Direcţia Timişoara — Craiova — Bucureşti.

Se ataşează 2 vagoane în Craiova, la trenul 1056 din 5 Ianuarie cu plecarea la 20,52 şi sosirea în Bucureşti la 6 Ianuarie, ora 11,14.

Pleacă din Bucureşti, la Predeal, la 6 Ianuarie ora 13,49, cu trenul 3077, sosirea la Predeal la ora 21,13.

2. Direcţia Moldova — Buzău — Predeal.

Se ataşează 2 vagoane în Buzău, la trenul 3048, în ziua de 6 Ianuarie cu plecarea la 13,39, sosirea în Ploeşti la 15,39 de unde se ataşează la trenul 3077, cu sosirea în Predeal la ora 21,13.

3. Direcţia Bucureşti — Predeal.

Se ataşează 6 vagoane, în Bucureşti Nord la trenul 3043 din 8 Ianuarie cu plecarea la 8, şi sosirea în Predeal la 15,58.

Constanţa, cetate de jertfă pentru Legiune şi Căpitan

„Să nu uitaţi niciodată, că pe deasupra tuturor instanţelor de judecată, în orice proces, de orice natură, mai este o instanţă: Dumnezeu. In faţa acestei instanţe, legionarul pledează numai atât: Doamne, fie voia ta!"

CORNELIU Z. CODREANU

Decemvirii constănţeni: Ion Caratănase şi Fani Georgescu

CONSTANŢA, 6. — Domnul Horia Sima, vizitând la 15 Decembrie 1940 oraşul nostru, a recunoscut Constanţa ca unul dintre cele mai puternice focare de credinţă, luptă şi jertfă legionară.

Sângele primei jertfe legionare — jertfă care a inspirat tumultuoasa carte „Cranii de lemn" a lui Ionel Moţa — a predestinat drumul de foc şi biruinţă al acestui oraş.

Troiţa ridicată lui Virgil Teodorescu, prima jertfă legionară, pe locul unde a fost ucis. In fund, gardul pe care Virgil Teodorescu a lipit afişele de propagandă ale Legiunii.

Moartea lui Virgil Teodorescu a fost prima grea încercare a legiunii. Căpitanul, Moţa, Generalul Cantacuzino, preotul Chiru, veniseră la moartea adolescentului hârşovean, cu sufletele pline de durere şi revoltă.

Peste trupul nevinovat al lui Virgil, Căpitanul, cu mâna întinsă de-asupra mormântului, a rostit:

„Dacă groapa aceasta nu va face ca ţara să nu-şi mai spânzure copiii ei, noi, conştienţi de menirea noastră, cu braţul vânjos, cu inima vitează şi cu curaj, asemenea ruşini nu vom suporta şi vom sta gata de moarte.

SCRISOAREA CAPITANULUI

Pentru legionarii constănţeni, măreţia jertfei lui Virgil Teodorescu le-a fost un imbold permanent la luptă. Trei cruci de voinici, Nicadorii — doi dintre ei dobrogeni — i-au răsturnat moartea. Iar prin deschiderea taberei dela Carmen-Sylva, Dobrogea întreagă s'a jurat pentru totdeauna în slujba Căpitanului. De aceea, atunci când trădarea a încercat să-şi croiască drum, şeful Decemvirilor, Ion Caratanase, a pornit din Constanţa, împreună cu alt consătean Fani Georgescu, să stigmatizeze răul. Scrisoarea trimisă de Căpitan Decemvirilor a fost înmânată spre păstrare de Fane Georgescu surorei sale.

Iată conţinutul acestei scrisori inedite, care pentru prima dată a fost dată publicităţii de ziarul legionar local „Biruitorii".

Dragii mei,

Să nu uitaţi niciodată, că pe deasupra tuturor instanţelor de judecată, în orice proces, de orice natură, mai este o instanţă: DUMNEZEU.

In faţa acestei instanţe, legionarul pledează numai atât: DOAMNE, FIE VOIA TA!

★

Noi am fost Marţi seara, cu toţii, la biserică, am pus câte o lumânare şi ne-am rugat să se facă voia lui Dumnezeu spre binele şi mântuirea acestui neam.

Şi s'a făcut voia lui Dumnezeu.

★

Dovada! Un uragan de indignare s'a născut în toată lumea, prieteni şi chiar duşmani.

BIRUINŢA LEGIONARA SE APROPIE. Voi şi cu Nicadorii deveniţi ALCAZARUL legionar.

Fiţi liniştiţi. Prezenţa voastră acolo, face de zece ori mai mult pentru neam şi legiune, decât dacă veţi fi fiind afară.

CORNELIU Z. CODREANU

Intre timp a venit urgia prigoanei. Setea de sânge s'a potolit numai după ce, în urma ordinului cifrat, au fost executaţi patru legionari constănţeni: preoţii Chivu, Secăreanu şi Mocanu şi Constantin Chiriazi. In aceiaşi noapte, prin lagărele ţării, alţi constănţeni, dârji în credinţa lor, erau seceraţi de gloanţele mitralierelor: Vasile Corbeanu, Mircea Goga, Coman Cosmin, Marin Popescu, Tiberiu Popa ..

Dar nu a fost o acţiune hotărîtoare a legiunii, la care să nu fi luat parte şi un constănţean. Intre cei nouă răzbunători ai morţii Căpitanului, era şi Jean Vasiliu, din cartierul Pallas, refugiat atunci la Ploeşti.

★

A fost dat acestui oraş să participe cu jertfa celor mai buni fii ai lui până în ultimul ceas al biruinţei. Jertfa dela 2 Septembrie va fi pentru totdeauna o zi de mare reculegere a constănţenilor. Alături de tenacitatea străveche a vârfului Tâmpei din Braşov, marea s'a înălţat într'un singur val pentru sfărâmarea aceluiaş zid de ură şi mişelie ce ne împresura. Preţul acestei uriaşe sforţări, atunci când părea că întreaga ţară îngenunchiase în faţa tiraniei politicienilor vânzători de neam, l-au plătit cu sângele lor prea tânăr cei trei neînfricaţi biruitori: Ilie Cavachi, Hristu Caporani şi C-tin Ardeleanu.

Iată de ce supravieţuitorii de azi se întrec în a fi demni de jertfa atâtor suflete prigonite pentru credinţa lor de învierea acestei ţări. Tot ce se înfăptueşte azi în Constanţa, se face în duhul Căpitanului şi al martirilor constănţeni.

Teodor Ionescu

REGELE LEGIONAR

(Continuare din pag. I-a)

Românismul a recucerit astăzi, politic, poziţiile pierdute.

Rămâne acum o operă de timp, de educaţie colectivă şi de regenerare a celulei de sânge.

Un alt stil de viaţă, prin prefacerea istorică şi morală a lumei întregi.

Este aci o bătălie de proporţii gigantice, care dincolo de aspectul ei politic global, are aproape un aspect metafizic.

Judaismul, democraţia, cultul parvenirei prin setea omului şi pentru individ singur, legea junglei, vor muri ca forţe dincolo de alunecarea spre periferia naţiunilor a unui sânge compromis.

Deaceea Regele legionar şi Mişcarea, una sunt, adânc legate prin luptă, sufletul şi idealul lor. Regele împlinindu-se pe El pentru a intra în istorie şi apoi împlinind ceea ce trebue, adică destinul unui Neam.

Crişu Axente

Un prim bilanţ al Revoluţiei Legionare

Intre stagnarea şi desechilibrul găsite la 6 Septembrie şi primele acte de reorganizare ce s'au putut săvârşi în cele patru luni care au trecut dela începutul Revoluţiei legionare, ochiul cetăţeanului desorientat de toate ororile unui trecut de care încă nu am reuşit să ne desprindem, nu a putut vedea ruptura imensă ce s'a operat şi n'a avut cu ce material să judece lucrurile noui ce l-au surprins cu desăvârşire nepregătit sufleteşte.

Omul nostru comun, cetăţeanul blând care a suportat toate aventurile unui regim de vlăguire şi nesocotire a tot ceeace era sănătos în neamul ăsta, primise nişte învăţături dulcege care îl ţinuseră într'o atât de apăsătoare amorţire, încât astăzi, când viaţa începe să-şi reia drumul firesc, crede că asistă la lucruri anormale.

Acum când ne străduim să intrăm în adevărata normalitate a lucrurilor, acum când vrem să recăpătăm judecata sobră şi matură, seriozitatea şi puterea de creaţie cari ne-au fost pervertite până la desfiinţare, acum lumea crede că trăim vremuri excepţionale.

Fiindcă, aşa ajunsesem încât ni se părea excepţie natura, în vreme ce născocirile celor mai bizare firi de acrobaţi ai demenţei începuseră să devină natură.

La adăpostul unor legiuiri confecţionate abil, dar atât de silnic faţă de cea mai elementară conştiinţă morală, utilizându-se ca paravan toate formele cari aiurea erau expresia unor reforme de substanţă, un neam întreg era grabnic îmbălsămat pentru a nu mirosi a putrefacţie, în vreme ce în jurul nostru se schimba întreaga aşezare a lumii.

Toate actele care s'au săvârşit în aceste prime luni de transformare românească nu sunt decât măsurile de primă urgenţă ce trebuiau luate pentru a readuce la viaţă neamul ce se sbătea în agonie.

Anchetele ce s'au instituit imediat au fost actul de inventariere a dezastrului care trebuia luat în primire pentru ca noua reformă a Statului să se facă pe baza unei reale ştiinţe a raţiunii furnizată de însuşi statul acela falimentar, surprins în plină descompunere.

Inlocuirile celor mai importanţi dintre exponenţii acestei putrede vieţi de stat echivalau cu o ocupare de poziţii dintr'o redută de vitală însemnătate pentru o revoluţie hotărîtă să lichideze drastic şi fără tranzacţii tot trecutul pentru a putea începe opera de reconstrucţie.

Iar misiunile date, în cadrul Mişcării, oamenilor încercaţi în luptă, pentru toate compartimentele vieţii noastre sociale erau, iarăşi, acte de prim contact oficial cu naţiunea ameninţată de disoluţie.

In acelaş timp, deci, s'a putut înjgheba o reorganizare de urgenţă a statului, care să permită pregătirea marilor reforme şi s'a dat naţiunii lipsită de orice ideal, o disciplinare care să-i dea putinţa de a fi valorificată aşa cum se cuvine.

Trebuie să afle toată lumea că există în ţara asta o întreagă generaţie de tineri cari au terminat cu temele şi învăţătura şi că, de acum, înainte, au dreptul să ceară cel puţin 20 de ani în care să arate ce ştiu, ce cred şi ce pot înfăptui pentru neamul ăsta de care nu se pot rupe până nu îi vor fi dat tot ce sunt în stare să-i dea.

Să creadă toţi cei cari n'au avut niciodată vreme să stea de vorbă cu noi, cei cari nu au avut decât de spus, niciodată de auzit, cei cari ne au trimis „la carte" de câte ori îi deranjam cu credinţele noastre, cei cari s'au svârcolit în faţa atâtor lucruri pentru cari ai noştri aveau soluţii demne măcar de luat în seamă; să creadă că, în timpul cât nu am fost întrebaţi ce gândim noi ci numai ce gândesc ei, şi-au acumulat destul de multe şi bune provizii pentru fapta noastră, pentru a ne putea dispensa de binevoitoarele lor servicii.

Să afle că încă multe lucruri de importanţă vitală pentru neamul ăsta nu sunt scrise nicăieri şi aşteaptă din partea unei sforţări metodice şi răbdătoare realizarea deplină, nu compromiterea în gesturi pripite la cari ne îndeamnă toţi duşmanii sau prietenii neînţelegători.

Avem în faţă un viitor pe care e bine să-l nădăjduim al nostru, al celor care ne-am pregătit ani de zile pentru a nu intra în viaţă pe uşa din spate.

Avem în suflete tenacitatea unei aşteptări care a putut fi taxată de şmecherii inteligenţei de cafenea şi de salon, drept incapacitate de a construi şi de a birui.

De aceea, noi socotim drumul nostru deabia deschis şi cerem celor ce vor să ne judece, să-şi ia ca dimensiuni şi termeni de raţionament, veacurile care au fost şi cele la temelia cărora vrem să punem un alt suflet, de neînfricaţi făuritori ai unei eternităţi româneşti.

Virgil Mirescu

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Moartea d-rului Alex. Ventonic, prefectul jud. Iaşi

IAŞI, 6. — Azi a încetat din viaţă cunoscutul luptător, dr. Alex. Ventonic, prefectul judeţului Iaşi.

Corpul neînsufleţit se află depus la Mitropolie.

Miercuri 8 Ianuarie, rămăşiţele sale pământeşti vor porni pe drumul veşniciei, spre locul de odihnă, urmate de toţi camarazii şi prietenii car i-au cunoscut.

La dureroasa ceremonie, va lua parte şi d. Horia Sima, Comandantul Mişcării Legionare şi vicepreşedintele consiliului de miniştri.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Un comunicat al cooperativei „Filmul Legionar"

Cooperativa „Filmul Legionar", cu sediul în Bulevardul Elisabeta nr. 6, care are în exploatare cinematografele: „Scala", „Regal", „Trianon" şi „Elisée", ne trimite următorul comunicat pentru lămurirea publicului spectator:

„Contrar svonurilor tendenţioase răspândite de unii răuvoitori cari nu văd cu ochi buni trecerea acestor întreprinderi sub conducerea legionară, se aduce la cunoştinţa generală cele ce urmează:

La toate cinematografele menţionate, intră orice persoană, care îşi plăteşte biletul, cu un preţ mai redus decât cel de mai înainte, în care se cuprinde şi costul programului;

Personalul angajat fiind plătit, s'a desfiinţat bacşişul pentru serviciul de plasare; iar pentru garderobă se plăteşte numai 5 lei;

La fiecare cinematograf domneşte cea mai desăvârşită bunăvoinţă şi cea mai perfectă ordine şi disciplină, aceasta făcând parte din educaţia severă a noului personal de serviciu.

Cinefilii bucureşteni sunt rugaţi să caute a se convinge personal, că orânduiala şi liniştea deplină domnesc în cinematografele noastre şi că disciplina constitue legea călăuzitoare, iar politeţea îndatoritoare pentru toţi cei ce muncesc pentru mulţumirea publicului spectator.

Orice eventuală neorânduială sau nemulţumire, publicul este rugat a o aduce la cunoştinţa Direcţiunei cinematografului, spre a lua imediat măsuri de îndreptare şi chiar a aplica sancţiuni personalului găsit vinovat".

Presa externă

Italiană

(Decemvrie 1940)

Difesa della Rassa

Preistoria României şi viitorul poporului roman

Această revistă de cercetări ştiinţifice asupra caracterului raselor şi originei lor, publică sub titlul „Rasă şi Artă în preistoria românilor", un articol interesant despre rezultatele săpăturilor arheologice din România şi lumina pe care ele le aruncă asupra configuraţiei rasei băştinaşe din Dacia. Datele sunt luate din cercetările lui Dumitrescu şi ale lui Pârvan. Multe din vasele şi obiectele desgropate sunt descrise şi comentate pe larg, ca şi grupul Nacni din perioada Scită, [illegible] de argint din tezaurul dela Craiova, casca de aur găsită în Poiana-Prahova, tot din aceeaş epocă, precum sunt comentate şi primele vestigii ale arhitecturei preromane din nordul Dunării şi din jurul Hunedoarei, aceste citadele de piatră, cari amintesc vechea civilizaţie Getă, asemănătoare cu monumentele de origină celtică, deoarece Geţii se crede că ar fi fost Celţi.

„Teritoriul României moderne constituise astfel în epoca preistorică un fel de coridor între lumea occidentală şi cea orientală, între lumea de nord şi cea de sud. E interesant de observat felul cum diversele civilizaţii s'au succedat una alteia, ajungând adesea la rezultate minunat de armonioase".

Influenţa Sciţilor, această rasă turano-mongolică, deci ne-ariană, introduce motive naturalistice în plastică, inspirate de plante. Civilizaţia ariană se impune însă chiar în această epocă depărtată, aducând cu sine motivul caracteristic arian de cruce cu cârlig, străveche figură indoeuropeană, care simboliza infinitul în spiritualitatea sanscrită. Acest tipar se impune în distribuirea multor figuri din perioada Scită, ca şi în figurile care reprezintă capete de cal, dispuse în această formă specială.

Iată concluziile trase de autorul articolului din aceste particularităţi:

„Toate acestea arată cât de puternic a fost în epoca aceea spiritul arian în România, impunându-şi propriile sale manifestaţii artistice invadatorilor sciţi. Pe de altă parte, pare probabil că chiar în această epocă, elementul nordician a fost reprezentat în clasele sociale de sus. Preistoria României se reprezintă ca un câmp de studiu foarte interesant şi constitue cea mai bună promisiune pentru viitorul poporului român, care şi-a găsit, înfârşit, drumul cel drept pe lângă marile popoare ariane ale Axei".

Mascarade antisemite în Renaştere

E interesant şi cu rezonanţe de actualitate articolul intitulat „Mascarade antisemite din Renaştere", publicat în acelaş număr al revistei „Difesa della Rassa".

Din acest scurt studiu de moravuri ni se relevă faptul că caricaturizarea particularităţilor rasei evreeşti a fost reacţia civilizaţiei creştine din Italia, încă din secolul XVI. S'au scris în acest scop mai multe comedii cari au fost reprezentate de actori costumaţi după moda evreiască şi mascaţi.

Figura evreului uzurier e caricaturizată în piesa lui Horatio Vecchi, intitulată „Amphiparnaso", reprezentată la Veneţia în 1597. In România, figura evreului apare în macheta lui Zuan Eriiada, sub figura corupătorului şi răpitorului de copii.

In timpul când a înflorit comedia dell'Arte (sfârşitul sec. XVI — începutul sec. XVII) acest gen dramatic bazat pe improvizaţie, cele mai mari distracţii ale poporului erau aşa numitele „Giudiate", bufonerii reprezentate de actori mascaţi pe care deschise cari circulau prin oraşe. Giudiatele aveau subiectul următor: Se descoperă şarlataniile unui evreu. Este prins şi condamnat la moarte. La urmă, după ţipetele şi rugăminţile sale disperate, verdictul de condamnare este schimbat în pedeapsă corporală, executată în faţa publicului, spre marea satisfacţie a acestuia.

Din aceste giudiate s'a păstrat destulă materie pentru a umple şase volume de scenarii culese de Moraldi.

Ceeace arată că mişcarea antisemită nu este un curent de o apariţie şi importanţă momentană, ci se găseşte în substratul cultural al fiecărei epoci chiar dacă nu sub forma decisă şi conştientă ce caracterizează manifestaţiile spirituale din epoca noastră.

Germană

Berliner Boersen Zeitung

Războiul actual şi războiul american pentru neatârnare

Vidkun Quisling, conducătorul adunării naţionale norvegiene, într'un discurs rostit la radio, cu ocazia serbării anului nou, a arătat că din timpul războiului dela 1914 o mare revoluţie se desfăşoară pe continentul european, care are un substrat corespunzător cu acela al războiului american pentru neatârnare. La fel cu coloniştii americani cari s'au răsvrătit împotriva sistemului feudal englez şi şi-au creiat o ordine nouă, tot aşa Europa luptă azi pentru realizarea unei noui ordini comune, care o va libera de pretenţiile englezeşti de dominare şi de deviza politicei Marei Britanii „divide et impere".

Frankfurter Zeitung

Revoluţionarea vieţii economice

Când Germania a intrat în războiul mondial suferea de o pregătire insuficientă. Deşi dispunea de rezervele de aur şi de mărfuri ale unei ţări bogate, dependenţa ei de târgul mondial trebuia să se manifeste din ce în ce mai mult.

Anglia, centrul economiei liberale, poseda prin flota sa şi prin reţeaua-i de legături economice de extindere mondială un avantaj similar faţă de Germania, care putea să fie uşor izolată de centrele ei de aprovizionare. Politica economică engleză corespundea ţintelor sale politice, pe când în Germania lipsa de acord între aceste două era evidentă. Nu ştia pentru ce se luptă. Povara datoriilor de războiu a sporit dependenţa ei de economia mondială, care era în mâna Angliei. Situaţia părea fără scăpare. Numai o revoluţionare a concepţiilor şi a metodelor putea să schimbe lucrurile.

Trebuia să adopte un nou sistem social şi economic.

Germania era economiceşte sdrobită. Anume în ce sens? Era săracă în privinţa valorilor cele mai mari ale sistemului vechiu economic: nu poseda aur, credite externe, capital.

Toate aceste lucruri însă nu erau valori absolute. Insemnătatea acestor valori erau date de sistemul economic corespunzător şi de anumite funcţiuni ce reprezentau în acest sistem. Criza mondială periclitase aceste forme în mod sensibil.

Astăzi, situaţia este cu totul alta.

In scurt timp, cu eforturi pe care nu le-a săvârşit încă nici o naţiune în epoca post-belică, Germania şi-a reîntemeiat viaţa sa economică pe baze reale şi absolute. Azi organizaţia ei economică corespunde întocmai situaţiei sale politice. Inlesneşte o concentrare extremă de forţe într'un spaţiu limitat, oferă baze unei colaborări strânse cu ţările vecine şi asigură aprovizionarea din rezervele de materii prime interne.

Azi Germania ştie pentru ce luptă şi ce importanţă va avea victoria ei finală pentru lumea întreagă.

Modul în care se desfăşoară războiul, prepară de pe acum o nouă organizaţie continentală sub conducerea axei. Azi nu ne mai întrebăm, ce va fi după război, fiindcă formele viitoare ale schimbului material şi monetar, sunt parţial realizate.

Schimbarea la faţă politică, economică şi socială e în plin curs, datorită unei conştiinţe imperturbabile a poziţiei şi a datoriei istorice asumate de puterile conducătoare.

Gestiunea financiară a fostei F. R. F. A. va fi verificată

A fost numită o comisie financiară pentru verificarea gestiunii fostei federații de foot-ball.

Comisiunea este compusă din domnii A. Gheorghiu, Luiceanu, Vocuți și Paul Sterpu și va verifica gestiunea pe anii 1938-1940.

Ea își începe lucrările mâine.

Amintim numai ca statistică câteva capitole interesante de cercetat. Sunt școala de antrenori, deplasările echipei naționale în străinătate, antrenamentele colective, la matchurile internaționale și altele mai puțin importante dar la fel de interesante.

Spectacolele Capitalei

Teatre

NAȚIONAL (Pasaj. Comoedia): matineu: „Isabella, Regina Spaniei" și seara: „Faust".
STUDIO (Piața Amzei): matineu: „Ginerele d-lui Prefect" și seara: „Capul de rățoi".
REGINA MARIA (Spl. Independenței): mat.: „Papa se lustruește" și seara: „Onoarea".
LUPTA ȘI LUMINA (Str. Uranus): mat.: „Lada cu minuni" și seara: „Micul Lord".
SARINDAR (Sărindar): mat.: „Fritz și Frantz" și „Calul năzdrăvan" și seara: „Fritz și Frantz".
EXCELSIOR (Str. Sft. D-tru): mat. și seara: „Vânzătorul de păsări".
TEATRUL ION VASILESCU (Pasaj. Comoedia): mat. și seara: „Suflet candriu de papugiu".
ROXY, TEATRUL TUDOR MUȘATESCU (Str. Lipscani): mat.: „Imi pare rău de mine" și „D-șoara Butterfly"; seara: „Imi pare rău de mine".
TEATRUL MUNICIPAL I. L. CARAGIALE (Str. Schitu Măgureanu): „Fiecare cum vede" și seara: „Invierea".
SAVOY (Cal. Victoriei): mat. și seara: „Curaj Tănase".

Cinematografe

SCALA: Femeia neîmblânzită cu Ray Milland, Akim Tamirof și Patricia Morison.
ARO: Copii în luptă cu viața Mickey Rooney și Judy Garland și Jurnal.
REGAL: Titanul cu Heinrich George, jurnal nou U. F. A.
CAPITOL: „Northwest Passage" cu Spencer Tracy și Robert Young. Jurnal nou.
TRIANON (Bd. Elisabeta): Dragoste în Mi Bemol cu Paul Horbiger Gusti Wolff.
SELECT (Cal. Victoriei): „Visul D-rei Butterfly" cu Maria Cebotari și jurnal nou.
ARPA (Bd. Elisabeta): „Călărețul misterios X 94" (seria II) și Jurnal.
BD. PALAS: Stânca de Mărgean cu Jean Gabin și Oameni în lanțuri cu Dick Forran.
ROXY (Str. Lipscani): „Nu suntem singuri" cu Paul Muni; Jurnal și complectare.
BIRUINȚA: Jungla morții și Romanța argentiniană.
BITOLIA (fost Rialto): La răscruce de vânturi și Diavolii Aerului.
FORUM: Șarpele și Parada cea mare.
OMNIA: Lanțuri sfărâmate, Copilașul domnișoarei și trupa de reviste Titi Mihăilescu.
MIORIȚA: Iadul îngerilor și Fiorii primăverii.
AMERICAN (Moșilor 221): Șarpele și Un băiat timid.
SPLENDID: Geronimo și Diamantele sunt periculoase cu George Brent.
REX: La răscruce de vânturi și Vera Barnova cu Zorina.
PARIS (Rahovei): „A opta nevastă a lui „Barbă-Albastră" și „Traficanții din Rio".
MILANO: Hotel imperial și Vulpea argintie.
FRANKLIN: Ingeri cu fețe murdare și Valsul nemuritor.
FEMINA (Bd. Elisabeta): „Cetatea tăcerii" cu Annabella și jurnal.
MARNA (Grivița): „Lanțuri sfărâmate și „Aladin în grota fermecată" și trupa de reviste Titi Mihăilescu.
LIA (Grivița): „La răscruce de vânturi" și „In vâltoarea valsului".
MARCONI: Secretul cel 13 mascați operă completă — Trupa de reviste Nodeianu-Bejan.
VERGU: Ultima aventură a lui Scherlock Holmes și Parada Nebunilor.
ILEANA (Str. Avrig No. 1): „Balalaica" cu Nelson Eddy și Ilona Massey: „Legiunea Diavolului" cu Dick Foran.
MODEL: Stăpânul Mărilor și Andy Hardy Cowboy cu Mickey Rooney
ODEON: Furtuna și Maharadjahul din Hollywood.
LIZEANU: Union Pacific, Occidentul și ansamblu de reviste.
ELISEE: Răscoala Munților și orchestra de muzicuțe Naidin.
NISSA: Sudan cu Harry Baur și Războiul fulger.
AIDA: Balalaica și Mătușa din Canada.
IZBANDA: Duelle de West-Point și Frontiera între două focuri.
TOMIS: Căpitanul Moinard și Umbra lui Nick.
VOLGA (Dorobanți): „La răscruce de vânturi"; „Stan și Bran eroi fără voie"
BARCELONA (Str. Măgurele): „Stan și Bran aviatori" și „Mezalianța" și trupa de reviste Traian Florescu
DACIA: „Elisabeth și Essex" cu Betie Davis: „Paradisul Vagabonzilor" cu Warner Baxter.
GLORIA (Văcărești): „Pygmalion" și „Crinul Chinei".
ALCAZAR (fost Rahova): Șarpele și Un băiat timid.
FLORIDA: Stăpânitorul Mărilor și Parada cea Mare de Walt Disney.
VOLTA BUZEȘTI: „Destry" cu Marlene Dietrich; „Dansul Pinguinilor" technicolor de Valt Diesny și Jurnal de război german.
COTROCENI: Beau Geste cu Garry Cooper și Totul pentru dragoste.
TRIUMF (Griviței): „Cruciadele" și „Copilașul d-rei".
GRAND: Leise James Briganul și Dragostea mea te chiamă.
EDISON: Agentul G intră în acțiune și Nebuniile funcției.
LILLY (Șos. Giurgiului): „Cruciadele" și „Mister Zoro".
MEXIC: Ingeri cu fețe murdare și Salvatorul Vestului.
VICTORIA (fost Lucifer): Ingeri cu fețe murdare și Cei 6 copii ai străzii și Prezicător fără voie.
DICHIU: Copii părăsiți, complectare Țara Bascilor și S. O. S. Foch, jurnal O. N. C.
PACHE: Casa de corecție și Trebue să mă iubești.
NONI: Orașul blestemaților și Zenobia.
CARMEN: Vrăjitorul din Oz și Casa de corecție.
VENUS (Dudești): „Pantera Neagră" și „Colivia de aur".
DIANA (Griviței): „Agentul mascat" și „Dragostea mea te chiamă"
PELEȘ (Șos. Colentina): „Nu sunt criminal" și „Viață de artist".
UNIC (Bl. Filantropiei): „La răscruce de vânturi" „In vâltoarea valsului".
UNIREA (Filantropiei): „Stan și Bran" eroi fără voe" și „Diavolii roșii".

RADIO

Marți 7 Ianuarie 1941

RADIO ROMANIA
1875 m. (160 kHz)—150 kw.
RADIO BUCUREȘTI
RADIO BUCUREȘTI
364,5 m. (823 kHz)—12 kw.
POSTUL DE UNDE SCURTE
32,4 m. (9260 kHz)—2 kw.

7.00: Ora dimineții; Radio-jurnal (I); Muzică (discuri); Sfaturi gospodărești.
13.15: Ora; Cota apelor Dunării și a bărei Sulina; Informații artistice și sportive.
13.30: Orchestra de muzicuțe „Naidin": La piccinina-onstep de Lazaro; In astă seară-tango de Dendrino; Cântec indian din „Rose-Marie" de Friml Vino, vino-foxtrot de Scotto; Potporiu de muzică de dans aranj. de Naidin și Marcu.
13.50: Serviciul de știri germane.
14.00: Continuarea concertului Orchestrei de muzicuțe „Naidin": Tango argentinian de Traian Naidin; Slow de Kennedy; Romanțe și cântece românești.
14.10: Radio-jurnal (II).
14.20: Cântece populare-voce d-na Maria Lătărețu și Taraful Ion Rugină; La Jii murgule la Jii (voce: Maria Lătărețu); Izvoraș cu apă rece (voce: Maria Lătărețu); Sălcioara; Și băgai cu cuc'n plug (voce: Maria Lătărețu); Bună seara mândro bună (voce: Maria Lătărețu); Pelin beau, pelin mănânc; Ce mai lună ce mai stele; Hora fetelor.
15.00: Jurnal cultural.
18.30: Ora, Concert de după amiază-Orchestra Radio dir. de Th. Rogalschi: Două dansuri norvegiene de Grieg; Concert în sol-major pentru flaut și orchestră de coarde, de Quantz (solist: Mihail Teodorescu); Serenadă de Mozart.
19.15: Poșta tehnică.
19.30: Cântece cu Ioana și Ion-voce: Alexandru Bojonescu, acomp. de taraf: Ioano-Ioano-cântec românesc; Bade-Ioane-cântec de Bojenescu; Toarce Ioana; Să nu plângi Ioano, de Vilnow; Ionel, Ionelule.
19.45: Serviciul de știri germane.
20.00: Radio-jurnal (II).
20.20: Romanțe și cântece românești: D-na Lia Bottez (voce): Voind să uit de Zavalide; Rândunica de Cavadaia; Mi-ai spus să plec de Gh. A. Dinicu; Dorul de Scheletti; Te chiamă, de Roiu; Foaie verde nucă seacă, de N. Lungu; Vezi pe cel cu cojocel de N. Lungu; Cântec de pahar de V. Popovici.
20.45: Dr. Șerban Milcoveanu: „Sănătatea publică în statul legionar.
21.00: Muzică de dans (discuri).
21.30: Orchestra havaiană „Gilly Stiplosek; Chitara romanță-tango de Lazzaro; Moana Lua-blues de Nappe; Flori de hibiscus-boston de Belcini; Perivolitana-rumba de Gheorghe Marcu; Tango din pampas de Bixio; Halele Maacu-hula de Nappe; Tahiti-boston de Stiplosek.
22.00: Raido-jurnal (IV); Sport.
22.20: Transmisie dela restaurantul „Balota"-Orchestra Costică Tandin; voce: Mia Braia și Petre Alexandru.
23.00: Jurnal pentru străinătate în limbile: germană, italiană și engleză.

Maior C. M. Sandovici: Comoara Samurailor

Domnul Maior Sandovici a tipărit în a doua ediție Comoara Samurailor înscriind în fruntea lucrării o nouă prefață a cărei primă parte cuprinde modul cum Comoara s'a strecurat printre lanțurile prigoanei lucând sufletelor chinuite „BALSAM DIN PUTEREA CREDINȚEI" iar a doua parte cauzele sociale care au înlesnit asupritorilor, deslănțuirea acelei prigoane.

Aceste cauze sălășluiesc în structura sufletească a Neamului.

Suntem un popor care am trăit veacuri la rând în robie. Sgomotul lanțurilor ne sună și astăzi în urechi. Nu era deci aci mediul prielnic unei desvoltări spirituale de eroism civic.

Țăranul nostru trecuse doar dela ciocoiul de origine fanariotică la stăpânul de origine iudaică, arendaș și chiar proprietar de moșie.

Autoritățile locale demoralizate prin corupere erau în general în slujba acestor exploatatori atot puternici.

Trăind așa, an după an și veac după veac, cetățeanul ajunse într'o letargie sufletească în care condiție nu-l mai interesa obrazul boierului de pe moșie sau al turcarului dela oraș venit în propagandă electorală.

Datorită acestei stări de lucruri, cârma țării putea oscila cu ușurință fără ca nimeni s'o poată opri.

Organele de Stat ca și Poliția, servile celor ce se înscăunau la putere, iar Armata nu făcea politică, nu-și avea deci o personalitate generală proprie bine definită, — deși prin sistemul siguranței în alegeri, ea cobora chiar în mijlocul luptelor electorale.

La toate acestea, țăranul, adevăratul sprijinitor al Statului, asista nepăsător, spectator nelămurit și în ultimul timp dezorientat chiar de varietatea solicitărilor. Numai așa se poate explica așteptarea unor spectacole neroniene pe piețele publice fără nici un strigăt, fără nici un gest din mulțimea prostimei.

Eroismul civic al convingerilor a lipsit cu desăvârșire poporului. Pe această lipsă în structura lui sufletească s'au bazat toate nelegiuirile vechilor și noilor stăpâni.

Acum nu se va mai putea trăi într'o astfel de atmosferă.

Țăranul român va trebui să devină un cetățean adevărat, un om politic conștient de menirea lui, — pentru ca nu toți aventurierii să se poată erija în conducători de Neam.

Masele vor trebui să se miște conform convingerilor lor.

Sacrificiul elitelor va fi prea puțin pentru a menține existența unui popor, deaceia Mișcarea Legionară și-a luat rolul de a constitui nu un partid politic, ci o școală în care să se instruiască Națiunea întreagă în spirit de demnitate, de sacrificiu și de solidaritate Națională. Românul va trebui să stea dârz în fața pericolului și nu se va mai arcui sub vântul celor mai mărunte interese sau amenințări ca trestiile de baltă în bătaia primăvăraticelor adieri.

El își va încorda mușchii și într'o muncă rodnică în toate domeniile, umplând peste tot golurile în care se aciuase comod străinii sau înstrăinații de Neam.

El este doar de viță nobilă coborâtor din cuceritori și de aceia de aci înainte va trebui să trăiască ca un cavaler.

Aceasta este teza Domnului Maior Sandovici și de aceia Comoara Samurailor trebuie să meargă departe în sate și târguri pentru a lămuri maselor acest proces de importanță istorică.

A. B.

S'a descoperit o șalupă care a aparținut expediției arctice rusești din 1914

LENINGRAD, 7 (Rador). — Agenția TASS transmite:

Pe litoralul golfului Toll exploratorii polari au descoperit o șalupă ce a aparținut expediției geografice rusești întreprinsă în 1914 în peninsula Taimyr și insula Vaigac.

In interiorul șalupei au fost găsite numeroase cutii cu conserve, fabricate în 1910 la Petersburg. Conservele sunt în foarte bună stare. Toate obiectele aflate în șalupă au fost predate muzeului arctic.

Sportul românesc

Pârtia dela Sinaia

La Sinaia, urma să se deschidă Duminică, în mod oficial, pârtia pentru bobshleigh și săniuțe.

Din pricina unei ninsori neașteptat de abundentă, după o ploaie căzută în ajun, inaugurarea pârtiei a fost amânată până în ziua când Pronia cerească s'ar fi milostivit de sportivi și ar fi strâns baerile norilor, dând frâu liber vântului care să svânte zăpada și s'o înghețe.

Dacă nu am asistat cel puțin la o „coborîre", am avut în schimb, prilejul să vizităm pârtia și instalațiunile aferente.

Munca legionară împletită cu priceperea câtorva specialiști de marcă ai directoratului sporturilor de iarnă, a realizat și aci lucruri extraordinare.

Pârtia a fost prelungită, iar virajele — cari vor pune la grea încercare destoinicia bobeurilor — au fost verificate și consolidate în beton. Pe parcurs, au fost construite posturi de observație și de prim ajutor; performanțele vor fi controlate cu ajutorul cronometrelor electrice, iar paza pârtiei va fi făcută de echipe speciale.

Intr'un cuvânt, pârtia dela Sinaia, socotită azi ca cea mai perfectă din țară, va fi un bun prilej de afirmare a tinerelor noastre talente și un minunat mijloc pentru pregătirea lor.

Am stat de vorbă cu câțiva dintre camarazii cari au lucrat la desăvârșirea coborâșului: erau mândri de realizarea lor. In priviri, în gesturi, se vedea marea dragoste pentru „pârtia" lor", — cum le plăcea s'o numească.

Ne-am despărțit cu greu de acești oameni, cari iscodeau necontenit cerul, cercetând dacă un vânt prielnic nu este gata să pornească.

Ne-ar fi plăcut să-i vedem la lucru. Dar ocupațiunile cotidiene ne chemau în altă parte...

P. Manolescu

VOLLEY-BASKET
Rezultatul jocurilor de aseară

Activitatea de volley-basket a continuat în sala Inainte aseară, când s'au înregistrat următoarele rezultate normale:

CUPA „PROF. D. IONESCU"
(VOLLEY MASCULIN)

Craio Nou-Fortuna,	forfait
Sp. Studențesc-ACT.,	15-8, 15-10
Dreptatea-E.F.A.	15-9, 17-15
Inainte-Juventus Tir,	15-0, 15-0 (f.)
Av. Sportiv-Pebe,	15-8, 15-6
Colțea-Dacia	15-0, 15-0 (f.)
Venus-C.F.R.	15-5, 15-9
Minerva-Vulturașul	15-13, 17-15
V. Dacia-Viitorul	15-1, 15-4
V. S. C.-Victoria	15-6, 15-10

„CUPA SELECȚIEI"
(BASKETBALL)

Colțea-E.F.A.	52-45	(22-28)
V. S. C.-Juventus Tir	32-24	(13-12)
Venus-V. Dacia	28-24	(21- 7)
Sp. Studențesc-CFR.	56-41	(26-20)

Venus a cucerit Cupa Directoratului
Juniorii bucureșteni la lucru

Activitatea hokeystă în țară a fost redusă în aste 3—4 zile de sărbătoare. Patru matchuri în total, dintre care două au contat pentru finala cupei Directoratului.

BĂZU CANTACUZINO

VENUS A CASTIGAT CUPA DIRECTORATULUI

După ce Sâmbătă seară dispusese de Juventus cu 4—1, scor just și meritat, Venus a câștigat aseară și a doua finală, dar de data aceasta la un scor mai categoric: 6—0 (1—0, 3—0, 2—0). Și acest scor spune totul, întreaga superioritate manifestată de venusiști, care au cucerit cupa Directoratului cu un goal-average de 10—1.

Aseară goalurile au fost marcate de Cantacuzino (4) și Bua (2).

„Băzu" a reușit o frumoasă ispravă, marcând — în două matchuri — 8 din cele 10 goaluri obținute de Venus.

JUNIORII LA LUCRU

Juniorii bucureșteni au fost foarte activi.

Sâmbătă, prima selecționată a jucat la Iași cu H. C. Iași și a terminat la egalitate 2—2 (0-1, 0-1, 2-0), prin punctele marcate de Dlugosch și Vivi Petrescu. Pentru ieșeni au marcat Racoviță și Plăcințeanu.

Echipa de hockey a Capitalei a jucat la Banska Bystrica și a terminat nedecis cu Sparta: 2-2

BRATISLAVA 6. — Echipa de hockey pe ghiață a orașului București a jucat astăzi la Banska Bystrica cu echipa locală Sparta. Matchul a fost foarte interesant, presărat cu faze pasionante, ambele echipe având pe rând inițiativa jocului. Superioritatea a alternat de ambele părți, echipele dovedindu-se de forțe egale.

Intâlnirea s'a terminat la egalitate, scorul fiind 2—2.

Lucian Popescu vrea să organizeze matchul cu Bondavalli, la București...
La circul Millea sau în Aprilie pe stadionul din Splaiu?
Ce crede campionul despre match și pretendentul Luigi Bondavalli

Lucian Popescu își cunoaște challengerul. Dar nu este Ernst Weiss, cum se aștepta toată lumea, ci italianul Bondavalli, fostul campion al Italiei și recentul învingător al lui Weiss. Căci matchul disputat Duminică între cei doi pretendenți la mult invidiata cinste de a disputa titlul european deținut de Lucian Popescu s'a terminat cu victoria italianului, la puncte.

Și unde până acum se punea problema dacă matchul pentru titlu se va desfășura la Berlin sau la București, alternativa s'a schimbat: București sau în Italia.

Firește, nu se poate anticipa nimic în această privință. Urmează doar să înceapă tratativele între managerii celor doi boxeuri pentru a se ajunge la un acord.

Iată acum telegrama care a anunțat rezultatul matchului Bondavalli-Weiss:

BERLIN, 6. — Duminică s'a desfășurat la Muenchen o mare gală de box germano-italiană, al cărei match vedetă a fost Weiss-Bondavalli care avea să desemneze pe challengerul lui Lucian Popescu, campionul Europei la pană.

Victoriile au fost împărțite: două au revenit germanilor și 2 italienilor.

Iată rezultatele technice:

Lazek (G.) a învins pe Merlo Preciso (I.) prin abandon în repriza a opta.

Karl Blaho (G.) a dispus la puncte de italianul Fabriani.

De Stefani (I.) a obținut decizia la puncte asupra germanului Hans Norbert.

In sfârșit, fostul campion italian Bondavalli a învins net la puncte pe Ernst Weiss (G.) și a cucerit dreptul de a lupta cu Popescu pentru titlul Europei la categoria pană.

LUCIAN POPESCU

Așadar pretendentul la titlul deținut de Lucian Popescu e cunoscut. Pentru a doua oară Ernest Weiss a fost eliminat din competiția pentru campionatul Europei de un italian. Primul a fost Cattaneo; secundul e Bondavalli. La Muenchen italianul a câștigat net la puncte și dacă rezultatul constitue o surpriză excepțională, nu este prin aceasta mai puțin meritat.

Lucian Popescu va boxa deci cu Bondavalli la o dată cuprinsă între 15 Ianuarie și 15 Mai, căci răgazul dat de I.B.U. este de patru luni de zile.

*

Surpriza dela Muenchen este sau nu favorabilă lui Lucian Popescu? Judecând după figura, cu care se plimba Luni seara, nu. Surpriza nu-i convine deloc. Și dacă n'a recunoscut, nici nu a negat.

ȘI CE PARERE ARE TITULARUL

„Da — spunea el — este și pentru mine o surpriză. Pentrucă nu credeam că Weiss poate pierde matchul. Dacă îmi convine rezultatul? E adevărat că pe Weiss îl cunoșteam mai bine dar nu valoarea lui Bondavalli mă neliniștește, ci faptul că este *foarte greu de boxat în Italia. Și apoi la Berlin organi*zatorul galei se și se găsise".

Și pentrucă prin rezultatul dela Muenchen matchul pentru titlul Europei are mai multe șanse să se dispute la București decât înainte, l-am întrebat pe Lucian Popescu ce crede despre această eventualitate.

„I. B. U. a fixat termen de disputare patru luni.

Voi scrie imediat lui Bondavalli pentru a-i cunoaște intențiile și mai ales pretențiile materiale pentrucă aș vrea ca matchul să se dispute la București. Mă gândesc la circul Milea, unde a fost organizată gala româno-jugoslavă, dar dacă termenul, pe care îl vom fixa de comun acord cu Bondavalli, va fi în Aprilie ar fi mai ușor căci am putea organiza la Venus. In orice caz, trebue să cer și părerea directoratului".

Așa dar la București sau în Italia pentrucă nici Lucian Popescu nu crede că ar fi posibil ca matchul să se dispute totuși la Berlin.

Echipa României de ski se va antrena la Garmisch împreună cu lotul național al Germaniei...

Se știe că federația germană neputând satisface cererea directoratului de munte de a trimite un antrenor federal german pentru echipa națională de ski a României a oferit în schimb 15 zile de antrenament gratuit, la Garnisch Partenkirchen.

Gestul federației germane este desigur mai mult decât elegant și el nu are nevoe de comentarii. Iată însă că el va fi completat cu un altul de aceeași manieră. Echipa națională a României va fi cantonată în imediata apropiere a echipei naționale germane și va beneficia de aceeași pregătire ca și aceasta.

Intr'adevăr, selecționații români se vor antrena împreună cu lotul național german sub supravegherea acelorași maeștri și antrenori.

Este firesc deci, că în modul acesta echipa României devine unul din cei mai importanți participanți ai concursului de la Garmisch Partenkirchen.

Kolormani a plecat în Ungaria...
Timișoreanul va juca la Oradea sau la Budapesta, la W.M.F.C.

TIMIȘOARA, 6 (Prin telefon). — DUPA MARKESTEINER, CARE A PLECAT LA BUDAPESTA UNDE JOACA INAINTAȘ CENTRU SUB NUMELE DE MAROSVAROS, LA WMFC, RIPENSIA A PIERDUT INCA UN JUCATOR DE VALOARE. ESTE VORBA DE KOTORMANY, CARE A PLECAT IN UNGARIA. MIJLOCAȘUL CENTRU — S'A AFLAT ABIA ACUM — A PLECAT ACUM DOUA SAPTAMANI.

*

Deocamdată nu se știe decât că a plecat în Ungaria dar nu se cunoaște localitatea în care se va stabili. Este adevărat că Kotormany a fost acum două luni în tratative cu antrenorul Krueger dar este puțin probabil că el a plecat la Oradea. Singurul club serios unde ar putea juca la Oradea este C. A. O. dar acolo joacă Juhasz astfel că ripensistul n'ar fi avut loc în echipă.

Este mai probabil că el să fi plecat la Budapesta și anume la WMFC căci este un lucru cunoscut că el a primit o scrisoare de la Marksteiner. De aici se poate desigur deduce faptul că el ar fi plecat la Budapesta.

Informație și reportaj politic

Pacea fără compromis

In pragul unui an nou, în gândul tuturor se înfiripează speranțe de pace. La unii, dintr'o sete de repaus, reminiscență a unui fel de a înțelege viața, astăzi inoportun; la alții, dintr'o neînțelegere organică a marilor curente, ce, agitând lumea în mersul ei, implică, în mod necesar, războiul.

Dar deasupra acestor preocupări individuale mai precis egoiste, stau interesele superioare ce pretind starea de pace ca o consecință armonioasă a unor profunde schimbări în ordinea socială și morală a neamurilor. In acest sens, pacea nu este decât împlinirea spirituală a forței victorioase.

Vorbind și cugetând la pace, aceasta este înțelesul ei pentru noi astăzi. Pentru luptătorul ce se vrea omul nou, tare și mândru de etica sa superioară, pacea nu poate fi decât victorioasă.

Dincolo de ea este întunerecul, moartea.

Intre ele, omul mediocru al străzii, prietenul nostru ce se intitulează membru al opiniei publice, modest în virtute și umil în preocupări, se alătură de o nouă formulă, lansată cu măiastră viclenie de dușmanul din totdeauna al omului nou: pacea de compromis. Adică o mijlocie, care să fie o capitulare lașe a omului tare, o palmă dată celor ce au murit luptând pentru victoria de mâine.

Pentru etica nouă ce trebue să fie învingătoare, pacea de compromis se înlătură și nu numai din considerațiuni politico - strategice — poate încă descutabile — ci și mai ales din cauza corelațiunii intime ce există între forțele adverse și două sisteme de viață perfect opuse.

Gândind la o pace de compromis, gândim implicit la eventualitatea insuccesului credinței noastre. Frângând linia dreaptă a credinței noastre, nu ne manifestăm o simplă neîncredere, ci comitem o adevărată trădare față de toți cei buni cari au murit cu fruntea senină și tari în speranța biruinței din urmă.

A accepta sufletește această pace de compromis, pentru a ne putea satisface micile noastre jocuri de copii egoiști, este a dovedi o micime de suflet, inadecvată împlinirii revoluționare a binelui.

A merge până la urmă pe un drum, a urma calea aleasă până la victorie, iată chemarea ce forțele de reînviere ale Europei lansează în pragul acestui nou an. Așa au vorbit conducătorii acestor popoare, punând capăt unor insinuări de lâncezeală spirituală, observată aiurea ca și la noi.

Timpul nostru e aprig, revoluțiile nu se câștigă pe căi comode. Adevărul e mult prea banal, și totuși mulți îl ignoră, lăsându-se captați de șoaptele propagandei anglo-iudaice.

E cu putință ca lupta Germaniei, efortul italian, jertfa noastră să fi fost zadarnice, o aventură medievală în ev modern, o floare de cavalerism înecată în valurile plutocrației?

Acest războiu e decisiv în soarta lumii; tineretul Europei noui este într'o luptă fără odihnă pentru o nouă așezare strălucitoare ca un cer nemai întâlnit de fermecător.

Lupta acestor forțe e unitară dar și unică. Un singur front, deci aceeaș biruință. Căderea unuia o vor simți toți, o soartă comună leagă în mod indestructibil tot tineretul Europei de mâine.

A ataca, cu inconștientă naivitate sau cu ocultă răutate, slăbiciunile trecătoare ale unui prieten în clipe grele poate nu va fi chiar trădare, dar un act de mișelnică prostie tot este.

Este bine că în coloanele acestui ziar, cu o rară sinceritate, s'au precizat legăturile nezdruncinate ce ne leagă nu numai de Italia, ca pământ frate, ci și de destinul ei luptător pe un front comun.

Când fratele tău se luptă, tu, care stai comod și-ți consumi în liniște cafeaua de care nimeni nu te-a privat, nu face pe strategul blazat și nici nu-ți da aere de profet bârfind ce nu poți înțelege.

Gândește-te mai bine că, acolo unde cu eroică și nespusă tenacitate se bate acvila imperială romană, se lămurește și o parte din destinul tău și că, poate, soarta viitoarei tale cafele cotidiane se desbate pe câmpiile africane.

Nu calomnia și nu da curs nerozilor ce-ți șoptesc voci vândute, tu fi întreg și gândește-te mereu la victorie.

Dar numai la victorie, nu la compromis. Iar pentru aceasta, pătrunde-te de un principiu grav ce ni se impune tuturor cu frățească solidaritate: că războiul acesta crud și sfârșitul acestui război leagă pe toți cei ce cred în izbăvirea lumii prin instaurarea unei noui ordine. Și îi leagă până la victorie sau la moarte.

Compromis, însă, niciodată.

Mircea Miulescu

Cursuri comerciale serale de lichidare

Ministerul educației naționale, cultelor și artelor a aprobat principial funcționarea unui curs comercial seral superior de lichidare, cu clasele II, III, IV, pentru cei care, cu ani în urmă, au urmat acest curs seral, la București, lic. com. Rădulescu, Iași, Craiova, Timișoara, Galați, Constanța, Sibiu.

Această aprobare se va da numai pentru acele licee, care își vor lua angajamentul că acest curs se va susține numai din taxele elevilor (și eventuale ajutoare din partea celor care vor să susțină acest curs) fără nici un ajutor din partea ministerului educației naționale.

Mesagiul d-lui Roosevelt către Congresul Statelor-Unite

WASHINGTON, 6 (Rador). — **In mesagiul adresat către cel de al 77-lea Congres, rostit la Capitol, într'o sală arhiplină și în prezența întregului corp diplomatic, președintele Roosevelt a început prin a declara că se adresează Congresului într'un moment fără precedent în istoria Statelor Unite.**

„Intrebuințez aceste cuvinte: „fără precedent", fiindcă în niciun moment până astăzi securitatea Statelor Unite nu a fost atât de amenințată din afară cum este astăzi".

Președintele Roosevelt a făcut un istoric al momentelor critice prin care a trecut Statele Unite dela răsboaele napoleoniene și până la războiul mondial din 1914—1918.

El a arătat apoi primejdia prin care trece democrația în fiecare parte a lumii, asaltată cu armele și cu propaganda acelora care încearcă să-i distrugă unitatea și să favorizeze discordia între națiunile ce trăesc încă în pace.

Președintele Roosevelt a afirmat că politica națională a Statelor Unite în domeniul afacerilor străine este bazată pe respectul drepturilor și demnității tuturor națiunilor mari și mici și și-a exprimat convingerea că justiția și morala vor sfârși prin a învinge.

Apoi a rezumat politica sa în următoarele trei puncte:

1. Ca urmare a expresiei impresionante a voinței publice, fără a ține seamă de partide, Statele Unite s'au angajat într'un program plin de înțelegere pentru apărarea națională;

2. Statele Unite s'au angajat să sprijine integral pe toate acele popoare hotărîte să reziste agresiunei și să țină războiul departe de Noul Continent;

3. Statele Unite s'au angajat, în baza principiului moralității și a propriei sale securități, să nu îngădue niciodată o pace dictată, sub egida partizanilor destinderii.

O pace durabilă nu poate fi câștigată cu prețul libertății altor popoare, a adăugat d. Roosevelt.

Președintele Roosevelt a declarat că nu este satisfăcut de progresele realizate până astăzi în producție și că trebue obținute rezultate și mai rapide și mai bune. „Lucrăm zi și noapte pentru a rezolva nenumărate probleme și a recâștiga timpul pierdut. Voi cere Congresului noui credite mult sporite, precum și autorizarea de a continua ceeace am început. Voi cere Congresului să voteze fonduri suficiente pentru fabricarea munițiilor și a furniturilor de război suplimentare de tot felul, ce vor fi puse la dispoziția națiunilor cari se află azi în războiu. Rolul nostru cel mai util este de a constitui un arsenal atât pentru ele, cât și pentru noi înșine. Acele națiuni nu au nevoe de material uman, ci au nevoe desigur de miliarde de dolari și de muniţiuni".

Președintele Roosevelt a subliniat că, chiar dacă acele națiuni nu vor putea plăti în bani, Statele Unite nu pot și nu vor să le spună că trebue să capituleze din cauza incapacității lor actuale de a plăti armele ce le sunt necesare. El a recomandat Congresului să pună aceste națiuni în situația de a continua să obțină material de război din Statele Unite, ajustând comenzile lor după cerințele programului Statelor Unite. Materialul necesar lor va fi util apărării Statelor Unite, la nevoe. Pentru tot ce li se va trimite, rambursarea se va face la sfârșitul ostilităților, fie în material de acelaș fel, fie, după alegere, în alte mărfuri, pe care ac[illegible] țări le produc și de care Statele Unite au nevoe.

ANGLIA VA PRIMI DIN CE IN CE MAI MULTE VAPOARE ȘI AVIOANE

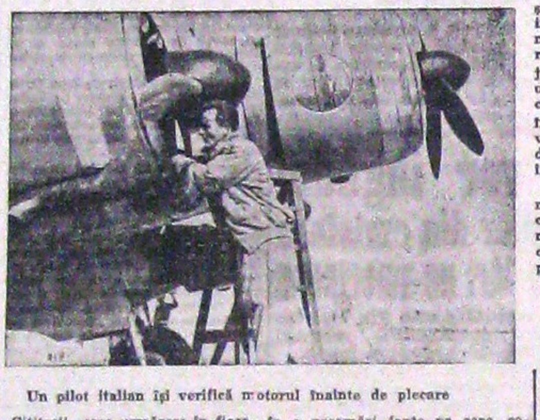
Președintele Roosevelt a mai declarat că Statele Unite vor trimite din ce în ce mai multe vapoare, avioane, tancuri și tunuri.

Incheindu-și mesajul, el a declarat că pentru viitor trebuesc întrevăzute patru libertăți omenești esențiale: 1) libertatea cuvântului, 2) libertatea și dreptul de a iubi pe Dumnezeu, așa cum fiecare înțelege, 3) eliberarea de teama de nevoi și 4) eliberarea de starea de neliniște și de temere.

Italia în război

Pe toate fronturile, temerarii sburători ai Italiei fasciste săvârșesc impresionante acte de eroism

Cum s'a desfășurat marea luptă de la Gaz Regeb

Un pilot italian își verifică motorul înainte de plecare

Cititorii care urmăresc în fiecare zi mersul războiului, au putut citi în comunicatul Marelui Stat Major italian Nr. 190 această laconică știre: „Un ofițer cu o îndrăzneală ce iese din comun și cu prețul vieții sale, a salvat pe comandantul escadrilei din care făcea parte, nevoit să aterizeze pe pământ inamic".

Cu astfel de episoade este presărată întreaga trudă desfășurată de armatele italiene pe un câmp de luptă în care sunt cuprinse pământul, mările, oceanele și întinsul cerului cu toate vrăjmășiile lor, câmp de luptă care se întinde pe aproape jumătate din glob, împotriva unui vrăjmaș care utilizează chiar și cele mai neloiale mijloace pentru a se apăra.

De multe ori, în iureșul bătăliilor, de aceste vitejii își dau seama numai tovarășii apropiați care, crescuți la școala eroismului fascist, uită adesea să semnaleze actele nobile, născute firesc și tot atât de firesc primite, pentrucă astăzi a fost rândul camaradului și mâine vine rândul tău.

Nici ziarele nu sunt mai darnice în a preamări fapte pe care comunicatele nu le pot înregistra decât laconic. Sunt atâtea de spus în legătură cu războiul....

Un viteaz neobosit.

Eroul citat în comunicatul Marelui Stat Major italian de zilele trecute este tânărul pilot aviator Mario Visnetini din Parenzo. Promovat în 1937 la gradul de sublocotenent de aviație în rezervă, viteazul pilot se înrolează ca voluntar în Spania unde, pentru o seamă de acte eroice, este numit pilot activ și capătă Medalia de Argint cu spade, una din cele mai mari decorații de războiu italiene.

La începutul acestui război este trimis pe frontul din Africa Orientală unde se distinge, ca și în Spania, printr'o îndrăzneală și putere de jertfă fără seamăn. Ori de câte ori nevoile luptei cer o misiune grea și delicată, locotenentul pilot Mario Visentini este gata să-și ia zborul. In ochii lui limpezi de zburător strălucește marea bucurie a Icarului făptaș neînvins și dornic de primejdii.

Eroul dela Gaz Regeb

Acum câteva zile, escadrila din care face parte locotenentul Mario Visentini primește ordinul să atace aeroportul din Gaz Regeb. In zorii zilei, piloții italieni „pichează" asupra aeroportului dușman, izbutind să incendieze cinci aparate ce se aflau pe pământ. In timpul acestei acțiuni, comandantul escadrilei de vânătoare, din pricina unei pane la rezervorul de ulei străpuns de un proectil, se vede nevoit să aterizeze lângă Aroma pe pământ inamic, după o trudă supraomenească de-a ajunge în liniile italiene.

Locotenentul Visentini văzându-și comandantul în situația de a fi făcut prizonier, după ce mitraliază și pune pe fugă o ceată de soldați inamici ce veneau să captureze pe nefericitul zburător, coboară fulgerător lângă aparatul acestuia. Ajuns la pământ, locotenentul își urcă în avion comandantul și parcă nemulțumit de atâta vitejie se întoarce să incendieze aparatul lovit, căruia nu uită să-i ia piesele de bord pe care le-a putut smulge în pripă și duce cu el.

La câteva clipe după decolaj, inamicii sosiți la locul isprăvii locotenentului pilot Mario Visentini, nau izbutit decât să-i implânte câteva gloanțe în aripele și în trupul pasării lui de argint.

G. S.

D. general Antonescu decorat de M. S. Regele Mihai I

Majestatea Sa Regele Mihai I a binevoit a decora pe d. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului și Președinte al Consiliului de miniștri cu Marea Cruce a Ordinului Carol I.

Viscolul continua, în Spania

MADRID, 7 (Rador).— Corespondentul agenției STEFANI anunță:

Viscolul continuă să bântue cu furie în toată Spania.

Din diferite provincii se semnalează că toate comunicațiile pe șosele i calea ferată sunt întrerupte. Legăturile telefonice și telegrafice sunt suspendate.

Pagubele sunt foarte mari în regiunile agricole.

Mai multe vapoare sunt socotite pierdute în regiunea litoralului spaniol.

Aviația germană a dat în cursul zilei de Luni mai multe atacuri asupra Angliei

BERLIN, 7 (Rador). — Aviația germană de luptă a dat, în cursul zilei de Luni, mai multe atacuri contra căilor ferate și a nodurilor feroviare ce asigură legăturile între comitatele din regiunea Londrei și centrul industrial din Midlands.

Un avion german a surprins, după cum anunță agenția D. N. B., opt trenuri de marfă în apropiere de o gară dela nord de Londra.

Dela o foarte mică înălțime avionul german a aruncat asupra acestor trenuri numeroase bombe, care și-au atins toate ținta. Locomotivele și foarte multe vagoane au fost distruse. Liniile ferate au fost avariate pe o mare întindere.

Deasemeni au fost avariate, din cauza bombelor germane, clădirile gării.

In trei puncte diferite s'au observat mari incendii.

Un alt atac reușit a fost dat de avioanele germane împotriva unui tren aflat pe o linie ferată din apropiere dde localitatea Colchester. Asupra trenului și instalațiilor feroviare au fost aruncate foarte multe bombe, care au atins obiectivele vizate.

*

BERLIN, 7 (Rador). — O formație de avioane de luptă germană a atacat Luni după amiază un aerodrom în apropiere de Wolverhampton.

O serie de bombe explozive a lovit 10 avioane care se aflau pe teren.

O a doua serie de bombe a lovit în plin un hangar, distrugându-l aproape complet.

Uzină chimică incendiată

BERLIN, 7 (Rador). — O escadrilă germană de luptă a atacat cu bombe și focuri de mitralieră, trase dela o mică înălțime, o importantă uzină chimică, care lucra pentru armata britanică.

Atacul s'a produs în cursul zilei de Luni. Uzina bombardată se află situată în regiunea dela nord de Londra.

Echipajul escadrilei a observat cel puțin patru lovituri directe. Intreaga uzină a fost cuprinsă de flăcări. Incendiul a fost foarte bine observat, imediat după aruncarea bombelor. Uriașe limbi de foc și nouri groși de fum au acoperit, în scurt timp, toate clădirile uzinei.

INFORMAȚII

● SCRIITORII ȘI ZIARIȘTII LEGIONARI SUNT RUGAȚI SĂ TRIMITĂ PE ADRESA ZIARULUI „AXA" BULEVARDUL CAROL Nr. 4, BUCUREȘTI, ORICE FEL DE PUBLICAȚII, CĂRȚI, BROȘURI, REVISTE, ZIARE, SPRE RECENZIE.

● La liceul de băeți „En. Văcărescu" din Târgoviște, sunt libere pentru suplinire 6 ore de limba italiană.

Cererile se vor adresa inspectoratului București, str. Știrbei Vodă Nr. 101.

● Promoția 1930 (Vasile Buhai și Constantin Boboc) dela Colegiul Carol I din Craiova sărbătorește 10 ani dela terminarea liceului Duminecă 12 Ianuarie 1941 la Craiova.

La ora 10 a. m. va avea loc un Te-Deum în biserica Sf. Treime, la care vor lua parte toți foștii elevi și profesori, după acea programul se va desfășura în amfiteatrul Colegiului.

Camarazii sunt rugați să aducă câte o fotografie 6×9 pentru facerea unui album comemorativ. Cei cari citesc această comunicare sunt rugați să anunțe pe toți camarazii pe cari îi întâlnesc, sau a căror adresă o cunosc.

● Sub auspiciile Centrului de Studii și Documentare al Mișcării Legionare, Cuibul „Bănică Dobre" a organizat în Sala Dalles un ciclu de conferințe despre: „Problemele Statului Național Legionar".

Joi 9 Ianuarie 1941, orele 18, va vorbi d. prof. Traian Brăileanu, ministrul Educației Naționale despre: „Problema elitelor în Statul Național Legionar.

● Subsecretariatul de Stat al armatei de uscat comunică că pe data de 1 Ianuarie 1941 un număr de căpitani au fost înaintați la gradul de maior.

● D. general Antonescu a întocmit un Decret-Lege prin care se stabilește noua salarizare a tuturor funcționarilor publici cu salariile sub 8.000 lei.

● In Monitorul Oficial de astăzi a apărut Decretul-Lege prin care se hotărăște sporirea pensiilor funcționarilor cu începere dela 1 Ianuarie 1941.

● Ministerul educației naționale, cultelor și artelor aduce la cunoștința celor interesați că este liberă pentru suplinire catedra de l. latină dela liceul de fete din Tg. Jiu.

Doritorii se vor adresa în scris la Inspectoratul școlar Craiova.

Celebra aviatoare engleză Amy Johnson, s'a înecat

STOCKHOLM, 7 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. anunță:

Din Londra se află că celebra aviatoare engleză Amy Johnson s'ar fi înnecat.

Amy Johnson făcea parte ca pilot din serviciul auxiliar al armatei și pilota avioanele noui dela fabrică la aerodromuri.

Duminica trecută, ea a sărit cu parașuta deasupra surilor Tamisei, iar vedeta trimisă în căutarea ei nu a mai putut-o găsi. Avionul pe care-l pilota s'a prăbușit în mare.

De ce a plecat d. White dela prezidenția comitetului pentru ajutorarea Angliei

NEW-YORK, 7 (Rador).— Corespondentul agenției D. N. B. anunță:

D. Allen White a publicat o scrisoare în care a expus motivele pentru care a demisionat din președinția comitetului pentru ajutorarea Angliei.

Două organizații locale și anume cele din New-York și Washington cuprind grupuri de ațâțători la războiu și nu există posibilitatea de a le exclude.

Nu am vrut, încheе d. White, să rămân conducătorul unei organizații, care este folosită de aceste grupuri spre a ațâța la războiu.

ULTIMA ORA

Grav incident japono-american

Violente încăerări între japonezi și infanteriștii americani. Comandantul american amenință cu intervenția Washingtonului. Autoritățile japoneze refuză totuși să ceară scuze

PEKING, 7 (Rador). — CORESPONDENTUL AGENȚIEI STEFANI COMUNICA:

IN URMA UNEI VIOLENTE INCAERARI INTRE JAPONEZI ȘI SOLDAȚII DIN INFANTERIA AMERICANA, COMANDANTUL FORȚELOR NAVALE AMERICANE A ADRESAT AUTORITAȚILOR JAPONEZE UN PROTEST IMPOTRIVA FAPTULUI CA PATRU SOLDAȚI AMERICANI AR FI FOST ARESTAȚI ȘI SUPUȘI UNOR RELE TRATAMENTE.

PROTESTUL A FOST RESPINS DE AUTORITAȚILE JAPONEZE, CARE, CU TOATA INSISTENȚA COMANDANTULUI AMERICAN, CARE AMENINȚA CU O INTERVENȚIE A WASHINGTONULUI, REFUZA SA PREZINTE SCUZE.

Ziua Generalului

Azi în ziua Sfântului Ioan Botezătorul, Generalul Antonescu își serbează onomastica.

Numele Generalului nostru, se desprinde și se înalță aureolat de-o deosebită strălucire. Nu numai fiindcă este Conducătorul Statului, ci fiindcă este făuritorul unei noui stări.

D. GENERAL ION ANTONESCU

Noi, legionarii, nu putem uita că Generalul Antonescu, a fost prietenul fidel al Căpitanului, în care vedea pe creatorul României Noui, al României integral naționaliste, și că, în vremea omnipotenței partidelor politice, a fost singurul om care a înțeles, încurajat și sprijinit lupta dârză, intransigentă și totală a tineretului țării. Sacrificând situații strălucite, cari ar fi tentat și corupt un caracter slab; riscându-și cariera și chiar viața, el s'a alăturat acestui tineret, îmbrățișându-i cauza mare, și combătând cot la cot cu noi pentru izbânda ei.

Și mai ales, noi nu putem uita că Generalul Antonescu a fost singurul care în ceasuri de răscruce, a avut curajul suprem de a aplica, împreună cu Mișcarea Legionară, lovitura de măciucă unui regim putred și nefast; lovitură care a deschis drumurile României legionare. Intronarea regimului legionar este și fructul luptei sale, care a mers pe aceleași căi cu lupta noastră.

De trei luni de zile, Generalul Antonescu, omul tare, caracterul de bronz, muncește zi și noapte la repararea nedreptăților fără de număr făcute acestei națiuni și la realizarea unei Românii puternice: a României legionare. Opera înfăptuită până acum cu o rară tenacitate, arată că suntem pe calea cea bună.

Mișcarea Legionară, pe care a înțeles-o dela început, și ale cărei țeluri se vor realiza treptat și irezistibil, îl susține pe acest drum, care este drumul biruinței Neamului, și-i urează în această zi de sărbătoare, ani mulți și sănătate zdravănă, pentru a putea servi și mai departe țara.

Cu Dumnezeu înainte!

M. S. Regele Mihai I felicită pe d. general Antonescu de ziua numelui

Cu ocaziunea zilei numelui, Domnul General Antonescu a primit din partea Majestății Sale Regelui următoarea telegramă:

„Vă rog să primiți cele mai calde și bune urări pentru fericirea Dvs. și pentru binele scumpei noastre Țări.

La mulți ani!

MIHAI R."

Domnul General Antonescu a răspuns Majestății Sale Regelui după cum urmează:

„Rog pe Majestatea Voastră să primească cele mai calde mulțumiri atât pentru bunele urări cât și pentru cinstea ce mi-a făcut, numindu-mă membru al înaltului Ordin Carol I. Cea mai înaltă distincție, Majestate, și cea mai întreagă urare este să știu Dinastia consolidată, Țara mulțumită și viitorul Neamului asigurat sub un Rege a cărui faptă să fie cel mai înalt și simplu exemplu de cinstire a datoriei.

Să trăiți SIRE

GENERAL ANTONESCU

Senzaționale descinderi făcute de poliția socia[l]ă a Capitalei

Au fost cercetate sediile fostelor loji masonice. Personalități din trecutele regimuri politice, membri activi ai lojilor masonice evreești

In urma unor îndelungate investigații, Brigada Socială din Pref. Poliției Capitalei, sub conducerea d-lui inspector Ilie Stângă, secondat de comisarii șefi Pădure, Simionescu și comisar Vasiliu, au întreprins descinderi la sediile tuturor societăților evreești din Capitală, bănuite a fi, în realitate, loji masonice în cel mai deplin înțeles al cuvântului.

Roadele acestor descinderi au întrecut chiar așteptările încercaților polițiști. A fost descoperit la sediile acestor societăți, camuflate sub titulatura de „asociații de patronaj" sau „de ajutor reciproc" sau „societate filantropică", etc., un întreg depozit de corespondențe subversive, cu caracter anti-dinastic, anti-social, de propagandă masonică și anarhică.

Unii din membri acestor societăți se ocupau... în orele libere și cu spionajul, adunând cu tenacitate date felurite asupra vieții de stat, asupra unor anumite operațiuni de mare importanță, efectuate recent, etc.

Dar să dăm curs faptelor.

SOCIETATEA DE AJUTOR RECIPROC: „EZRA BETZAROTH"

Descinzând și la sediul acestei societăți, destul de cunoscută în lumea evreiască a Capitalei, organele poliției au putut constata, că în realitate, această societate era o veritabilă loje masonică, unde s'au ținut ședințe până recent și unde exista un imens material de propagandă masonică.

S'au ridicat dela această loje camuflată, numeroase obiecte de ritual masonic, eșarfe, drapele, o carte de aur care cuprinde multe nume, până eri foarte simandicoase, un scaun prezidențial, insigne, etc.

In casa de fier a lojei, au fost găsite bonuri și rente de stat, în valoare destul de ridicată. Casa de fier a fost sigilată și lăsată pe loc.

Președintele în funcțiune al acestei loji masonice, camuflate sub nume de societate de ajutor reciproc „Ezra Betzarath" cuprinde 250 membri, sută în sută evrei. In arhivele ei au fost găsiți ca membri acoperiți mai mulți români.

★

Continuarea anchetei și trierea vastului material descoperit se face la prefectura poliției, de către organele brigăzii sociale, prin d-nii comisari Pădure și Simionescu și sub directa supraveghere a d-lui inspector de poliție Ilie Stângă, care depune toate eforturile pentru ca întreg adevărul să iasă la lumină.

M. Flor.

Politica externă a Turciei nu conține niciun element neliniștitor pentru vre-una din țări

Expunerea făcută de d. Saydam, președintele consiliului, în fața Camerii deputaților

ANKARA, 7 (Rador). — Agenția telegrafică turcă transmite:

D. Saydam, președinetle consiului de miniștri a pronunțat în fața Camerii deputaților un discurs politic.

Iată pasagiile relative la politica externă:

Guvernul urmărește cu cea mai mare vigilență activitatea politică și militară din întreaga omenire și caută să nu piatrdă din vedere eventuala sa desfășurare.

In timp ce se petrec evenimentele, politica noastră externă urmează liniile esențiale ce vă sunt cunoscute. Pot să afirm că linia de conduită pe care d-v. ați adoptat-o, pentru salvarea națiunei și țării, a fost confirmată de pe acum de desfășurarea situației și că principiul securității țării continuă să stea la baza politicei noastre stabilite și conștiente, care este în totul credincioasă și legată de alianțele noastre.

Țin să dau asigurări din nou că politica noastră loială, care a primit aprobarea dv. și care nu conține niciun element susceptibil să indispună sau să neliniștească vreo oricare țară, va urma aceeași cale și sper să aibă, în viitor, ca și în trecut, rezultate fericite pentru binele națiunii noastre.

Vorbind despre politica internă, primul ministru al Turciei a anunțat că guvernul va prezenta un proect pentru punerea în consumație a unui singur fel de pâine.

Insfârșit, d. Saydam a declarat că guvernul va recurge probabil la etatizarea importului, în cazul în care importatorii nu ar lucra în conformitate cu interesul național.

St.-Unite nu vor îngădui cedarea posesiunilor din emisfera occidentală vre-unei țări ne-americane

WASHNGTON, 7 (Rador). Corespondentul agenției D. N. B. comunică:

Senatorul democrat George, președintele comisiei de politică externă a Senatului, a prezentat din nou un proect de lege prin care se prevede că Statele-Unite nu vor îngădui ca o națiune ne-americană să cedeze posesiunile sale din emisfera occidentală vreunei alte țări ne-americană.

Se știe că un proect asemănător celui de mai sus a fost adoptat anul trecut atât de Camera reprezentanților, cât și de Senat, însă dintr'o eroare de ordin tehnic, strecurat în textul proectului votat, promulgarea lui a fost amânată.

509 milioane dolari pentru construcții navale în America

WASHINGTON, 7 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB comunică:

D. Vinson, președintele comisiunii marinei, a depus în Camera Reprezentanților o cerere de credite noui în suma de 509 milioane dolari.

Această sumă este destinată grăbirii construcțiilor navale precum și construirii de șantiere și arsenale pentru fabricarea de tunuri.

Guvernul francez va fi remaniat

GENEVA 7 (Rador). — Corespondentul agenției DNB comunică:

După informații primite din Vichy, Luni seara, dela ora 19 până la 21, a avut loc o reuniune între reprezentanții ministerelor franceze mai însemnate.

După reuniune, s'a putut afla din cercurile guvernamentale că se va alcătui un consiliu restrâns compus din amiralul Darlan, ministrul marinei, generalul Huntziger, ministrul de Războiu, și d. Flandin, ministrul Afacerilor Străine.

Deasemeni, se va proceda și la înlocuirea câtorva dintre miniștri. Remanierea ar urma să se producă încă în cursul zilei de Marți sau până cel mai târziu Miercuri.

D. von Killinger sosește Duminică în Capitală

D. Wilhelm Fabricius, fostul ministru al Germaniei la București se va înapoia Sâmbătă la Berlin.

Baronul von Killinger, noul reprezentant al Marelui Reich, va sosi în Capitală Duminică.

Revista „Insemnări Iesene" pedepsită cu avertisment

Se dă avertisment public revistei „Insemnări Iesene", de sub direcția d-lui dr. Gr. T. Popa, pentru atitudine neleală față de normativul presei.

Noua ordine în Asia de răsărit este o chestiune de viață și de moarte pentru Japonia

TOKIO, 7 (Rador). — Ziarul „Hochi Shimbun" publică un articol al amiralului Nakamura în care acesta examinează situația militară din pacific.

Statele Unite, scrie ziarul, nu apreciză puterea Japoniei la justa ei valoare, dacă cred cu putință să influențeze Japonia printr'o presiune economică.

Statele Unite par a crede că-și pot permite orice față de Japonia. In realitate, nu poate da nici un pas înapoi deoarece pentru ea noua ordine în Asia de răsărit este o chestiune de viață și de moarte.

Dacă Japonia bate în retragere, războiul ar deveni inevitabil. De aceea, Japonia trebue să facă față oricărui atac american, căci numai astfel ar putea fi posibilă evitarea războiului în Pacific.

Cronica externă

Ce s'ar putea răspunde d-lui Roosevelt?

Prin mesagiul pe care l-a adresat celui de al 77-lea Congres, Președintele Roosevelt a precizat din nou politica Statelor Unite față de conflictul actual: sporirea ajutorării Angliei cu material de războiu, până la capacitatea maximă a industriei americane.

Statele Unite vor trimite în Marea Britanie din ce în ce mai multe vapoare, avioane, tunuri și tancuri, chiar dacă ea nu va putea plăti cu bani.

Este clar că Anglia are în Statele Unite un aliat prețios. Președintele Roosevelt recunoaște existența acestei alianțe în termenii următori: „Rolul nostru cel mai util este de a constitui un arsenal atât pentru ele, cât și pentru noi înșine. Acele națiuni nu au nevoe de material uman, ci au nevoe desigur de miliarde de dolari și de muniții".

Aceasta este situația de fapt. Puterile Axei au contat desigur pe această evoluție a politicei americane și este de prevăzut că vor reacționa, într'un mod ce se va vedea mai devreme sau mai târziu.

Socotim însă că un mai mare interes prezintă noul atac — deși vechi prin conținut — pe care d. Roosevelt îl îndreaptă împotriva puterilor Axei. Argumentele Președintelui Statelor Unite au o valoare morală mai mare decât ajutorul material dat Angliei, în dosul căruia, alături de înalte intențiuni umanitare, poate sta foarte bine și firească sete de câștig a marilor fabricanți americani. Argumentele morale ale d-lui Roosevelt pot impresiona. Ele contribuie desigur la crearea acelei atmosfere tenebroase, a acelei tensiuni internaționale, datorită căreia o parte a opiniei publice mondiale este convinsă că Anglia luptă astăzi cu disperare nu pentru a se salva, ci pentru a face să triumfe din nou libertatea și dreptatea în lume.

Opinia publică americană trebuește amețită. Deaceea i se spune: pericolul este fără precedent. Niciodată până astăzi securitatea Statelor Unite nu a fost atât de amenințată din afară cum este astăzi. Dacă s'ar întreba de cine?, s'ar răspunde desigur: De Germania, firește! Miile de kilometri ale Atlanticului desparte pacifismul american de forțele agresiunei a căror flotă este inexistentă. Cu toate acestea, opinia publică americană trebuie să trăiască sub teroarea unui atac iminent. In acest timp, politica prezidențială a câștigat bunăvoința milioanelor de muncitori americani, cari, zi și noapte, făuresc în mii de gigantice uzine armele care vor salva Anglia și odată cu ea democrația, adică dreptatea și libertatea pe glob.

Președintele Roosevelt a definit politica sa în următoarele puncte: 1) înarmarea; 2) ajutorarea tuturor statelor care vor rezista agresiunei; 3) Statele Unite nu vor îngădui niciodată o pace dictată sub egida partizanilor destinderii.

Impresionant este punctul al doilea: lupta împotriva agresiunei. Agresoarea este Germania și firește se uită că nu Germania a declarat războiu Angliei și Franței, că nu ea poartă deci răspunderea acestei noui tragedii sângeroase care zgudue omenirea din temelii.

Se obiectează însă: Germania a ocupat Cehoslovacia, Polonia, Norvegia, Belgia și Olanda, țări mici și nevinovate. Cinci națiuni europene și-au pierdut libertatea pentru reccerirea căreia luptă astăzi Anglia și Statele Unite.

Aceste națiuni — s'ar putea răspunde — au marea vină de a se fi făcut uneltele și victimele politicei engleze pe Continent. Dacă Cehoslovacia și Polonia, deși vecine Germaniei, n'ar fi făcut o politică provocătoare antigermană, ele nu și-ar fi pierdut independența.

Neutralitatea Norvegiei a fost violată de Anglia, mai înainte ca ea să cadă victimă agresiunei.

Belgia și Olanda au fost dealungul istoriei țări tampoane, create de Anglia pentru a o apăra împotriva unui atac pornit de pe Continent. Toate războaiele Angliei s'au dat pe pământul Țărilor de jos. Adevărul istoric acesta este, dar ipocrizia impresionează pe naivi care, din păcate, formează imensa majoritate a opiniei publice mondiale.

Președintele Roosevelt amintește, ori de câte ori combate „forțele internaționale ale răului", de necesitatea de a se introna o morală internațională.

Această morală condamnă agresiunea și crearea dreptului prin forță. Europa centrală a căzut, desigur, vic[tima a]cestui sistem politic. Dar [în]trebarea este : unde se găsește adevăratul agresor?

Germania duce o luptă pentru propria ei existență, pentru viitorul ei. In virtutea cărei morale internaționale 90 de milioane de germani trebuiesc să se asfixieze într'un spațiu insuficient și pe un pământ ingrat, în timp ce 40 milioane de englezi stăpânesc un imens imperiu colonial și aproape toate bogățiile globului?

Acestei întrebări, d. Roosevelt nu i-a dat niciodată vreun răspuns. Dacă ar fi făcut-o ar fi vorbit, pen[tr]u prima oară, de cauzele reale ale actualului războiu.

Impiedicată în ascensiunea ei firească — și de-această ascensiune tot Anglia este de vină, pentrucă în timp ce germanii fac copii prea mulți englezii fac prea puțini — de Anglia. Germania trebuie să dea bătălia în locul ales de Anglia: **la Praga sau la Danzig; apoi în Polonia sau în Norvegia; în Belgia și Olanda; în Mediterana, Egipt sau în Balcani. Intocmai ca brațele numeroase și uriașe ale unui monstru preistoric, puterea Angliei se întinde pretutindeni pe glob. Războiul cu ea este greu, anevoios, de lungă durată, dacă nu imposibil.**

Insfârșit, președintele Roosevelt avertizează omenirea că Statele Unite nu vor îngădui niciodată o pace dictată sub egida partizanilor destinderii. Acest avertisment confirmă informații precise care ne arată că în Anglia și în America există un curent puternic pentru încheerea unei păci de compromis. Oameni influenți din toate grupările și de toate tendințele s'au convins de inutilitatea acestui războiu, care nu poate duce decât la distrugerea Angliei sau a Germaniei.

Punându-ne din punctul de vedere al președintelui Roosevelt care nu admite posibilitatea capitulărei Angliei, întrebarea este: ce va urma după înfrângerea Germaniei? In această eventualitate de sigur că securitatea navală a Statelor Unite nu va mai fi amenințată de Germania. Haosul sau barbaria asiatică va pune însă stăpânire pe întreaga Europă.

Dar n'are importanță! Imperiul colonial britanic va fi salvat, iar negustorii americani și englezi vor putea face afaceri bune și cu o Europă care va cunoaște cea mai neagră mizerie economică.

Petre Mihail

Mesagiul d-lui Roosevelt aspru criticat în Congres

Senatorul democrat Wheeler afirmă că președintele St.-Unite, pregătește calea unei dictaturi, care să-i permită declararea războiului

WASHINGTON, 7 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB comunică:

In cercurile congresului se ridică numeroase voci, care critică mesagiul președintelui Roosevelt.

Senatorul democrat Wheeler afirmă că președintele Roosevelt are intenția să sperie poporul american spre a pregăti calea unei dictaturi care să-i permită a declara războiul.

Senatorul republican Capper consideră deasemeni că mesagiul urmărește pregătirea participării la războiu.

Senatorul republican Taft învinuește pe președintele Roosevelt că cere depline puteri spre a fi în măsură a livra Angliei material de războiu, fără a mai fi obligat să consulte, în prealabil, Congresul.

Deputatul american May a prezentat un proect care prevede modificarea legii Johnson

WASHINGTON, 7 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Deputatul democrat May, președintele comisiei Camerei reprezentanților pentru chestiunile militare, a prezentat Camerii reprezentanților un proect de lege prin care se prevede revocarea Legii Johnson.

Se știe că prin legea Johnson se interzice guvernului american de a acorda împrumuturi țărilor care nu au plătit sumele datorate Statelor Unite de pe urma marelui războiu.

Imprimeriile „CURENTUL", S. A. R., Strada Belvedere Nr. 6, București